

Den Europæiske Unions Tidende

L 171

Dansk udgave

Retsforskrifter

50. årgang

29. juni 2007

Indhold	I	Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk	
		FORORDNINGER	
	★	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer ⁽¹⁾	1
	★	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 716/2007 af 20. juni 2007 om EF-statistikker over udenlandske datterselskabers struktur og aktiviteter ⁽¹⁾	17
	★	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 717/2007 af 27. juni 2007 om roaming på offentlige mobiltelefonnet i Fællesskabet og om ændring af direktiv 2002/21/EF ⁽¹⁾	32

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 715/2007

af 20. juni 2007

om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det indre marked omfatter et område uden indre grænser, hvor den frie bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital skal sikres. I det øjemed er der indført et omfattende EF-typegodkendelsessystem for motorkøretøjer ved Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽³⁾. De tekniske krav i forbindelse med typegodkendelse af motorkøretøjer, hvad angår emissioner, bør derfor harmoniseres for at undgå, at der i medlemsstaterne vedtages forskellige krav, og for at sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau.
- (2) Denne forordning er en ud af en række særlige retsakter inden for rammerne af proceduren for EF-typegodkendelser, der er fastlagt i direktiv 70/156/EØF. Derfor bør det pågældende direktiv ændres i overensstemmelse hermed.
- (3) På opfordring fra Europa-Parlamentet er der indført en ny lovgivningsmæssig tilgang på køretøjsområdet i EU. Således fastsættes i denne forordning de grundlæggende

bestemmelser om emissioner fra køretøjer, mens de tekniske specifikationer vil blive fastsat ved gennemførelsesforanstaltninger, som vedtages efter udvalgsproceduren.

- (4) I marts 2001 lancerede Kommissionen programmet ren luft i Europa (CAFE). De vigtigste elementer i dette program er beskrevet i en meddelelse af 4. maj 2005. Dette har ført til vedtagelsen af en temastrategi om luftforurening ved en meddelelse af 21. september 2005. En af konklusionerne i temastrategien er, at der er behov for yderligere reduktioner i emissionerne fra transportsektoren (luft-, sø- og landtransport), fra husholdninger og fra energi-, landbrugs- og erhvervssektorerne for at opfylde målsætningerne om luftkvaliteten i EU. I denne forbindelse bør opgaven med at reducere emissioner fra motorkøretøjer gribes an som led i en samlet strategi. Euro 5- og Euro 6-normerne er en af de foranstaltninger, hvormed formålet er at nedbringe emissioner af partikler og ozonprækursorer som f.eks. nitrogenoxid og carbonhydrider.
- (5) Opfyldelse af EU's mål for luftkvalitet kræver, at der ydes en konstant indsats for at begrænse emissionerne fra køretøjer. Af denne grund bør erhvervslivet modtage klare oplysninger om fremtidige emissionsgrænser. Derfor indeholder denne forordning ud over Euro 5-emissionsgrænser også emissionsgrænser for Euro 6-normen.
- (6) Der er navnlig behov for en betydelig begrænsning af dieselmotorkøretøjers emissioner af nitrogenoxid for at forbedre luftkvaliteten og overholde grænseværdierne for luftforurening. Det betyder, at de ambitiøse grænseværdier for Euro 6-normen må nås, uden at det bliver nødvendigt at give afkald på fordelene ved dieselmotorer med hensyn til brændstofforbrug og emissioner af carbonhydrider og carbonmonoxid. Hvis en sådan foranstaltning med henblik på begrænsningen af emissioner af nitrogenoxid træffes på et tidligt stadium, vil dette give bilproducenterne mulighed for at planlægge på lang sigt i hele EU.

⁽¹⁾ EUT C 318 af 23.12.2006, s. 62.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 13.12.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 30.5.2007.

⁽³⁾ EFT L 42 af 23.2.1970, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2006/96/EF (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 81).

- (7) Når der fastsættes emissionsnormer, er det vigtigt at overveje, hvordan disse vil påvirke markederne og fabrikanternes konkurrenceevne, hvilke direkte og indirekte omkostninger virksomhederne påføres, og hvilke fordele der opstår i form af innovationsstimulering, forbedret luftkvalitet, nedbringelse af sundhedsudgifterne og forlængelse af den forventede levetid, samt hvilke konsekvenser der vil blive tale om for den samlede indvirkning på CO₂-emissionerne.
- (8) Det er nødvendigt, at der er ubegrænset adgang til reparationsinformationer om køretøjer via et ensartet format, der kan anvendes til at finde tekniske informationer, samt effektiv konkurrence på markedet for informationstjenester vedrørende reparation og vedligeholdelse af køretøjer for at forbedre det indre markeds funktion, navnlig hvad angår den frie bevægelighed for varer, etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser. En stor del af disse informationer vedrører egendiagnosesystemer (OBD) og deres interaktion med andre systemer i køretøjet. Det er hensigtsmæssigt, at der fastsættes tekniske specifikationer, som fabrikanternes websteder bør opfylde, sideløbende med målrettede foranstaltninger for at sikre små og mellemstore virksomheder (SMV'er) adgang på rimelige vilkår. Fælles standarder aftalt under inddragelse af de berørte parter, f.eks. OASIS-formatet⁽¹⁾, kan lette udvekslingen af informationer mellem fabrikanter og tjenesteydere. Det er derfor hensigtsmæssigt indledningsvis at fastsætte krav om anvendelse af de tekniske specifikationer for OASIS-formatet og at anmode Kommissionen om at opfordre CEN/ISO til at videreudvikle dette format til en standard med henblik på til sin tid at erstatte OASIS-formatet.
- (9) Senest fire år efter denne forordnings ikrafttræden bør Kommissionen undersøge, hvorledes ordningen med adgang til alle reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer fungerer, med det formål at afgøre, om det ville være hensigtsmæssigt at sammenfatte alle bestemmelser vedrørende adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer inden for rammerne af et ændret rammedirektiv om typegodkendelse. Hvis bestemmelserne om adgang til alle reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer inkorporeres i nævnte direktiv, bør de tilsvarende bestemmelser i denne forordning ophæves på den betingelse, at de eksisterende rettigheder vedrørende adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer bevares.
- (10) Kommissionen bør løbende undersøge emissioner, for hvilke der endnu ikke er fastlagt regler, og som opstår som følge af den mere udbredte anvendelse af nye alternative brændstoffer, motorteknologier og emissionsbegrænsningssystemer og i nødvendigt omfang forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et forslag med henblik på at lovgive om sådanne emissioner.
- (11) For at lette indførelsen og opretholde eksistensen af køretøjer, der kører på alternative brændstoffer med eventuelt lavere emissioner af nitrogenoxider og partikler, og samtidig tilskynde til lavere emissioner fra benzindrevne køretøjer, indføres der i denne forordning separate grænseværdier for den samlede masse carbonhydrider og massen af andre carbonhydrider end metan.
- (12) Der bør gøres en fortsat indsats for at indføre strengere emissionsgrænseværdier, herunder en reduktion af kuldi-oxidemissioner, og for at sikre, at disse grænseværdier svarer til køretøjers aktuelle effekt, når de er i anvendelse.
- (13) For at sikre, at emissionen af ultrafine partikler begrænses (PM 0,1 µm og derunder), bør Kommissionen så hurtigt som muligt og senest med ikrafttrædelsen af Euro 6-fasen som supplement til den aktuelt anvendte tilgang, som er baseret på partikelmasse, vedtage en tilgang til partikelemission, som er baseret på partikelantal. Tilgangen til partikelemission, baseret på partikelantal, bør bygge på resultaterne af FN/ECE's program for partikelmåling (Particulate Measurement Programme — PMP) og være i overensstemmelse med de eksisterende ambitiøse mål for miljøet.
- (14) For at sikre øget repeterbarhed ved laboratoriemåling af partikelmasse- og partikelantalemission bør Kommissionen vedtage en ny målemetode til erstatning for den nuværende. Det bør ske så hurtigt som muligt og senest med ikrafttrædelsen af Euro 6-fasen. Den bør baseres på resultaterne af FN/ECE's PMP. Når den nye målemetode indføres, bør de i denne forordning angivne grænseværdier for partikelmasseemission justeres, eftersom den nye fremgangsmåde kan registrere en mindre masseforekomst end den nuværende.
- (15) Kommissionen bør løbende vurdere behovet for at revidere New European Drive Cycle som den prøvningsmetode, der danner grundlag for EF-typegodkendelseslovgivning med hensyn til emissioner. Det kan være nødvendigt at ajourføre eller anvende nye prøvningscyklusser for at afspejle forandringer i køretøjsspecifikationerne og bilisternes adfærd. En revision kan være nødvendig for at sikre, at de faktiske emissioner svarer til dem, som er målt i forbindelse med typegodkendelsen. Det bør også overvejes at anvende bærbare emissionsmålingssystemer og at indføre reguleringsbegrebet »not-to-exceed«.
- (16) OBD-systemer er vigtige for emissionsbegrænsningen, når køretøjet er i brug. Da det er vigtigt, at den faktiske emission begrænses, bør Kommissionen løbende revidere kravene til sådanne systemer og tolerancetærsklerne for fejloverbågning.
- (17) For at sikre, at der ikke opstår tekniske hindringer for handel mellem medlemsstaterne, er der behov for en standardiseret metode til måling af køretøjers brændstofforbrug og CO₂-emission. Desuden er det nødvendigt at sikre, at kunder og brugere modtager objektive og præcise oplysninger.

⁽¹⁾ Organization for the Advancement of Structured Information Standards.

- (18) Inden Kommissionen udarbejder sit forslag til fremtidige emissionsnormer, bør den foranstalte undersøgelser for at afgøre, om en yderligere inddeling af køretøjsklasserne i undergrupper fortsat er nødvendig, eller om masseneutral emissionsgrænser kan anvendes.
- (19) Medlemsstaterne bør have mulighed for gennem økonomiske incitamenters at fremme markedsføringen af køretøjer, som opfylder fællesskabskravene. Sådanne incitamenters skal imidlertid være i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten, navnlig bestemmelserne om statsstøtte. Dette skal ske for at undgå konkurrenceforvridning i det indre marked. Denne forordning påvirker ikke medlemsstaternes ret til at lade emissionsniveauet indgå i grundlaget for beregning af køretøjsafgifter.
- (20) Eftersom lovgivningen om køretøjers emissioner og brændstofforbrug er blevet udviklet gennem mere end 35 år og nu er fordelt på over 24 direktiver, vil det være hensigtsmæssigt at erstatte disse direktiver med en ny forordning og en række gennemførelsesforanstaltninger. En forordning sikrer, at de præcise tekniske bestemmelser finder direkte anvendelse på fabrikanten, godkendende myndigheder og tekniske tjenester, og at ajourføringen kan foretages hurtigere og mere effektivt. Direktiv 70/220/EØF ⁽¹⁾, 72/306/EØF ⁽²⁾, 74/290/EØF ⁽³⁾ og 80/1268/EØF ⁽⁴⁾, 83/351/EØF ⁽⁵⁾, 88/76/EØF ⁽⁶⁾, 88/436/EØF ⁽⁷⁾, 89/458/EØF ⁽⁸⁾,
- (21) For at skabe klarhed med hensyn til rækkevidden af lovgivningen vedrørende emissioner fra køretøjer bør Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/55/EF af 28. september 2005 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra motorer med kompressionstænding til fremdrift af køretøjer og emission af forurenende luftarter fra køretøjsmotorer med styret tænding, som benytter naturgas eller autogas (LPG) som brændstof ⁽¹⁷⁾ ændres således, at det dækker alle tunge køretøjer, for derved at gøre det klart, at denne forordning vedrører lette køretøjer.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 70/220/EØF af 20. marts 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af emissioner fra motorkøretøjer (EFT L 76 af 6.4.1970, s. 1). Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2003/76/EF (EUT L 206 af 15.8.2003, s. 29).

⁽²⁾ Rådets direktiv 72/306/EØF af 2. august 1972 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emissionen af forurenende stoffer fra dieselmotorer til fremdrift af køretøjer (EFT L 190 af 20.8.1972, s. 1). Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2005/21/EF (EUT L 61 af 8.3.2005, s. 25).

⁽³⁾ Rådets direktiv 74/290/EØF af 28. maj 1974 om tilpasning til den tekniske udvikling af direktiv 70/220/EF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af udstødningsgas fra køretøjsmotorer med styret tænding (EFT L 159 af 15.6.1974, s. 61). Ændret ved direktiv 2006/101/EF (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 238).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 80/1268/EØF af 16. december 1980 om motorkøretøjers CO₂-emissioner og brændstofforbrug (EFT L 375 af 31.12.1980, s. 36). Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/3/EF (EUT L 49 af 19.2.2004, s. 36).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 83/351/EØF af 16. juni 1983 om ændring af Rådets direktiv 70/220/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af motorkøretøjer (EFT L 197 af 20.7.1983, s. 1).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 88/76/EØF af 3. december 1987 om ændring af direktiv 70/220/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af udstødningsgas fra motorkøretøjer (EFT L 36 af 9.2.1988, s. 1).

⁽⁷⁾ Rådets direktiv 88/436/EØF af 16. juni 1988 om ændring af direktiv 70/220/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af udstødningsgas fra køretøjsmotorer (begrænsning af partikelemissioner fra dieselmotorer) (EFT L 214 af 6.8.1988, s. 1).

⁽⁸⁾ Rådets direktiv 89/458/EØF af 18. juli 1989 om ændring af direktiv 70/220/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af udstødningsgas fra motorkøretøjer for så vidt angår europæiske emissionsnormer for biler med motorslagvolumen på mindre end 1,4 liter (EFT L 226 af 3.8.1989, s. 1).

⁽⁹⁾ Rådets direktiv 91/441/EØF af 26. juni 1991 om ændring af direktiv 70/220/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af emissioner fra motorkøretøjer (EFT L 242 af 30.8.1991, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rådets direktiv 93/59/EØF af 28. juni 1993 om ændring af direktiv 70/220/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af emissioner fra motorkøretøjer (EFT L 186 af 28.7.1993, s. 21).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/12/EF af 23. marts 1994 om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af emissioner fra motorkøretøjer (EFT L 100 af 19.4.1994, s. 42).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentet og Rådets Direktiv 96/69/EF af 8. oktober 1996 om ændring af direktiv 70/220/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af udstødningsgas fra motorkøretøjer (EFT L 282 af 1.11.1996, s. 64).

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/69/EF af 13. oktober 1998 om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af emissioner fra motorkøretøjer (EFT L 350 af 28.12.1998, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/1/EF af 22. januar 2001 om ændring af Rådets direktiv 70/220/EØF om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af emissioner fra motorkøretøjer (EFT L 35 af 6.2.2001, s. 34).

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/100/EF af 7. december 2001 om ændring af Rådets direktiv 70/220/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af emissioner fra motorkøretøjer (EFT L 16 af 18.1.2002, s. 32).

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/3/EF af 11. februar 2004 om ændring af Rådets direktiv 70/156/EØF og 80/1268/EØF for så vidt angår måling af N₁-køretøjers CO₂-emissioner og brændstofforbrug (EUT L 49 af 19.2.2004, s. 36).

⁽¹⁷⁾ EUT L 275 af 20.10.2005, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2006/51/EF (EUT L 152 af 7.6.2006, s. 11).

- (22) For at lette overgangen fra de eksisterende direktiver til denne forordning bør denne forordning først anvendes fra en given periode efter dens ikrafttrædelse. I den periode bør fabrikanterne kunne vælge mellem at få deres køretøjer godkendt i henhold til de eksisterende direktiver eller denne forordning. Desuden bør bestemmelserne om de økonomiske incitamenter finde anvendelse umiddelbart efter denne forordnings ikrafttrædelse. Gyldigheden af de typegodkendelser, som er meddelt i henhold til eksisterende direktiver, påvirkes ikke af forordningens ikrafttrædelse.
- (23) For at sikre en smidig overgang fra de nuværende direktiver til denne forordning bør der på Euro 5-trinet fastlægges visse undtagelser for køretøjer udformet med henblik på opfyldelse af specifikke sociale behov. Disse undtagelser bør bortfalde, når Euro 6-trinet træder i kraft.
- (24) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (25) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelser til at fastsætte grænseværdier baseret på partikelantal i bilag I samt til at justere de partikelmassebaserede grænseværdier, som er angivet i dette bilag. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, bør foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.
- (26) Kommissionen bør ligeledes tillægges beføjelse til at etablere specifikke procedurer, prøvninger og krav for typegodkendelse samt en revideret metode til måling af partikler og en grænseværdi baseret på partikelantal og til at vedtage foranstaltninger vedrørende anvendelsen af manipulationsanordninger, adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer og prøvningscyklusser til emissionsmåling. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at supplere denne forordning med nye ikke-væsentlige bestemmelser, bør foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.
- (27) Målene for denne forordning, nemlig sikring af det indre marked gennem indførelse af fælles tekniske krav for emissioner fra motorkøretøjer og sikring af adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer for uafhængige værksteder på lige fod med autoriserede forhandlere og reparatører, kan ikke i tilstrækkelig

grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre opfyldes på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går forordningen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

FORMÅL, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Formål

1. I denne forordning fastlægges fælles tekniske krav til typegodkendelse af motorkøretøjer (køretøjer) og udskiftningsdele, herunder forureningsbegrænsende udskiftningsanordninger, med hensyn til emission.

2. Derudover indeholder forordningen bestemmelser om overensstemmelse efter ibrugtagning, forureningsbegrænsende anordningers holdbarhed, egendiagnosesystemer (OBD), måling af brændstofforbrug og adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på køretøjer af klasse M₁, M₂, N₁ og N₂ som defineret i bilag II til direktiv 70/156/EØF med en referencemasse på højst 2 610 kg.

2. På fabrikantens anmodning kan typegodkendelse efter denne forordning udvides fra køretøjer i henhold til stk. 1 til køretøjer af klasse M₁, M₂, N₁ og N₂ som defineret i bilag II til direktiv 70/156/EØF med en referencemasse på højst 2 840 kg, som opfylder de betingelser, der er fastsat i denne forordning og i dens gennemførelsesforanstaltninger.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning og dens gennemførelsesforanstaltninger forstås ved:

- 1) »hybridkøretøj«, ethvert køretøj, der til fremdrift er forsynet med mindst to forskellige energiomdannere og to forskellige systemer til lagring af energi (på køretøjet)

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Senest ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

- 2) »køretøjer udformet med henblik på opfyldelse af specifikke sociale behov«, dieselskøretøjer i klasse M₁, som enten er:
- a) køretøjer til særlig anvendelse som defineret i direktiv 70/156/EØF med en referencemasse på over 2 000 kg
 - b) køretøjer med en referencemasse på over 2 000 kg konstrueret til befording af mere end 7 personer, inklusive føreren, fra 1. september 2012 med undtagelse af køretøjer i klasse M₁G som defineret i direktiv 70/156/EØF,
- eller
- c) køretøjer med en referencemasse på over 1 760 kg, som er udformet specifikt til erhvervsformål til befording af kørestolsbrugere i køretøjet
- 3) »referencemasse«, køretøjets masse i køreklar stand med fast fradrag af 75 kg for førerens masse og med fast tillæg af 100 kg
- 4) »forurenende luftarter«, udstødningsskænsens indhold af carbonmonoxid og nitrogenoxider, sidstnævnte udtrykt som nitrogenoxid- (NO₂-) ækvivalenter, samt carbonhydrider
- 5) »forurenende partikler«, komponenter af udstødningsskænsen, som fjernes fra den fortyndede udstødningsskæns ved en maksimumtemperatur på 325 K (52 °C) ved hjælp af de filtre, som er beskrevet i prøvningsmetoden til efterprøvning af gennemsnitlig udstødningsemission
- 6) »udstødningsemission«, emission af forurenende gasser og partikler
- 7) »fordampningsemissioner«, de carbonhydriddampe, der udsendes fra et køretøjs brændstofsyste, men ikke fra udstødningen
- 8) »krumtaphus«, hulrum eller beholdere, dels i motoren, dels udenfor denne, som er forbundet med bundkarret gennem indvendige eller udvendige forbindelser, hvorigennem gas og dampe kan udsendes
- 9) »egendiagnosesyste« eller »OBD-syste«, et emissionsbegrænsningssyste, som er i stand til at opdage en fejl og finde det sandsynlige fejlsted ved hjælp af fejlkoder i computerhukommelse
- 10) »manipulationsanordning«, enhver anordning, som registrerer temperatur, køretøjets hastighed, motorens omdrejningstal (rpm), det anvendte gear, vakuum i indsugningsskænsen eller ethvert andet parameter med henblik på at aktivere, modulere, forsinke eller deaktivere driften af en del af emissionsbegrænsningssyste, og som derved reducerer dets effektivitet under betingelser, som man med rimelighed kan forvente at komme ud for under køretøjets normale drifts- og brugsforhold
- 11) »forureningsbegrænsende anordning«, de dele på et køretøj, der styrer og/eller begrænser udstødningsskæns- og fordampningsemissionerne
- 12) »original forureningsbegrænsende anordning«, en forureningsbegrænsende anordning eller en kombination af sådanne anordninger, som er omfattet af den typegodkendelse, der er udstedt for det pågældende køretøj
- 13) »forureningsbegrænsende udsiftningsanordning«, en forureningsbegrænsende anordning eller en kombination af sådanne anordninger, som er bestemt til at erstatte en original forureningsbegrænsende anordning, og som kan godkendes som separat teknisk enhed, jf. definitionen i direktiv 70/156/EØF
- 14) »reparations- og vedligeholdelsesinformationer«, alle de oplysninger, der er nødvendige til diagnosticering, service, syn, periodisk overvågning, reparation, omprogrammering eller re-initialisering af køretøjet, og som fabrikkerne stiller til rådighed for deres autoriserede forhandlere og reparatører, herunder alle efterfølgende ændringer og supplement til sådanne oplysninger. Disse informationer omfatter alle de oplysninger, der er nødvendige til indsætning af dele og anordninger i køretøjer
- 15) »uafhængig aktør«, virksomheder, ud over de autoriserede forhandlere og reparatører, der er direkte eller indirekte involveret i reparation og vedligeholdelse af motorkøretøjer, især reparatører, producenter eller forhandlere af reparationsudstyr, værktøj eller reservedele, tekniske forlag, automobilklubber, vejservicevirksomheder, virksomheder, der tilbyder inspektion og afprøvning, og virksomheder, der tilbyder undervisning af installatører, producenter og reparatører af udstyr til køretøjer, som anvender alternative brændstoffer
- 16) »biobrændstoffer«, flydende eller gasformigt brændstof til transport, fremstillet på grundlag af biomasse
- 17) »køretøj, som anvender alternative brændstoffer«, et køretøj, der er udformet, så det kan anvende mindst én form for brændstof, der er enten gasformigt ved atmosfærisk temperatur og tryk eller udledt af en hovedsagelig ikke-mineralisk olie.

KAPITEL II

FABRIKANTENS FORPLIGTELSER MED HENSYN TIL
TYPEGODKENDELSE

Artikel 4

Fabrikantens forpligtelser

1. Fabrikanten skal påvise, at alle nye køretøjer med henblik på salg, registrering eller ibrugtagning i Fællesskabet, er typegodkendt i overensstemmelse med denne forordning og dens gennemførelsesforanstaltninger. Fabrikanten skal også påvise, at alle nye udskiftede forureningsbegrænsende anordninger, som skal typegodkendes, og som sælges eller tages i brug i Fællesskabet, er typegodkendt i overensstemmelse med denne forordning og dens gennemførelsesforanstaltninger.

Disse forpligtelser omfatter overholdelse af de emissionsgrænser, som er angivet i bilag I og de i artikel 5 nævnte gennemførelsesforanstaltninger.

2. Fabrikanten skal sikre, at typegodkendelsesprocedurerne for efterprøvning af produktionens overensstemmelse følges, og at kravene til de forureningsbegrænsende anordningers holdbarhed og disses overensstemmelse efter ibrugtagning overholdes.

Herudover skal fabrikantens tekniske foranstaltninger sikre, at udstødnings- og fordampningsemissionerne fra køretøjerne i hele deres normale levetid og ved normal brug reelt begrænses i overensstemmelse med denne forordning. Derfor skal overensstemmelsen efter ibrugtagning kontrolleres for en periode på 5 år eller 100 000 km, afhængigt af, hvad der først indtræder. Den holdbarhedsprøvning af de forureningsbegrænsende anordninger, som foretages i forbindelse med typegodkendelsen, skal omfatte 160 000 km. I overensstemmelse hermed skal fabrikanten have mulighed for at gennemføre forældelsesprøvning med forbehold af gennemførelsesbestemmelserne i stk. 4.

Overensstemmelsen efter ibrugtagning kontrolleres, navnlig udstødningssemissionernes overensstemmelse med grænseværdierne i bilag I. Kommissionen skal gennemgå testprocedurerne for at forbedre kontrollen af fordampningsemissionerne og emissionerne ved lav lufttemperatur.

3. Fabrikanten skal angive oplysninger om CO₂-emissioner og brændstofforbrug i et dokument, som udleveres til køberen på købstidspunktet.

4. De specifikke procedurer og forskrifter, som vedrører gennemførelsen af stk. 2 og 3, fastlægges efter proceduren i artikel 15, stk. 2.

Artikel 5

Krav og prøvninger

1. Fabrikanten skal sikre, at de komponenter i køretøjet, der med sandsynlighed vil påvirke emissionen, er udformet, konstrueret og samlet, således at køretøjet ved normal brug er i overensstemmelse med denne forordning og dens gennemførelsesforanstaltninger.

2. Anvendelse af manipulationsanordninger, som reducerer emissionsbegrænsningssystemernes effektivitet, forbydes. Forbudet skal ikke gælde, hvor:

a) anordningen er nødvendig for at beskytte motoren mod beskadigelse eller havari og for at sikre køretøjets driftssikkerhed

b) anordningen ikke fungerer ud over startfasen,

eller

c) anvendelsen af en sådan anordning i væsentligt omfang er medtaget i prøvningsmetoderne for efterprøvning af fordampningsemission og gennemsnitlig udstødningssemission.

3. De specifikke procedurer, prøvninger og krav, som gælder for typegodkendelsen, og som er fastsat i dette stykke, såvel som forskrifterne for gennemførelsen af stk. 2, og som har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 3. Dette omfatter kravene vedrørende:

a) emissioner fra udstødningen, herunder prøvningscykluser, emissioner ved lav lufttemperatur, emissioner ved tomgang, røgtæthed og korrekt fungerende og regenererende efterbehandlingssystemer

b) fordampningsemissioner og emission af krumtaphusgasser

c) OBD-systemer og forureningsbegrænsende anordningers funktion efter ibrugtagning

d) forureningsbegrænsende anordningers holdbarhed, forureningsbegrænsende udskiftningsanordninger, overensstemmelse efter ibrugtagning, produktionens overensstemmelse og overensstemmelse med tekniske kontrolforskrifter

e) måling af drivhusgasemissioner og brændstofforbrug

f) hybridkøretøjer og køretøjer, der anvender alternative brændstoffer

g) udvidelse af typegodkendelser og krav til fabrikanten af små mængder af køretøjer

h) prøvningsudstyret,

og

i) referencebrændstof som f.eks. benzin, diesel, gas og bio-brændstof, som f.eks. bioethanol, biodiesel og biogas.

De ovennævnte krav finder, når det er relevant, anvendelse på køretøjer, uanset hvilken type brændstof de anvender.

KAPITEL III

ADGANG TIL REPARATIONS- OG VEDLIGEHOLDSEINFORMATIONER OM KØRETØJER

Artikel 6

Fabrikantens forpligtelser

1. Fabrikanten skal sikre, at uafhængige aktører har ubegrænset og standardiseret adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer via umiddelbart tilgængelige websteder med en ensartet søgefunktion, således at uafhængige aktører ikke forskelsbehandles i forhold til autoriserede forhandlere og reparatørers muligheder og adgang. Med henblik på at lette opfyldelsen af denne målsætning skal informationerne fremlægges på en måde, der er i overensstemmelse med de tekniske specifikationer for OASIS-formatet ⁽¹⁾. Fabrikanterne skal endvidere stille undervisningsmateriale til rådighed for uafhængige aktører og autoriserede forhandlere og reparatører.

2. De i stk. 1 omhandlede informationer omfatter:

- a) en utvetydig køretøjsidentifikation
 - b) servicehåndbøger
 - c) tekniske vejledninger
 - d) komponent- og diagnoseinformationer (f.eks. teoretiske min./maks.-værdier for målinger)
 - e) kredsløbsdiagrammer
 - f) diagnosefejlkode (herunder fabrikantspecifikke koder)
 - g) softwarekalibreringsidentifikationsnummer for køretøjet
 - h) oplysninger, som vedrører og leveres ved hjælp af proprietære værktøjer og udstyr,
- og
- i) dataregistreringsinformation og bidirektionelle overvågnings- og prøvningsdata.

⁽¹⁾ »OASIS-formatet« refererer til de tekniske specifikationer i OASIS-dokument SC2-D5 med titlen »Format of Automotive Repair Information«, version 1.0 af 28. maj 2003 (kan downloades fra: <http://www.oasis-open.org/committees/download.php/2412/Draft%20Committee%20Specification.pdf>) samt i sektion 3.2, 3.5, 3.6, 3.7 og 3.8 i OASIS-dokument SC1-D2 med titlen »Autorepair Requirements Specification«, version 6.1 af 10. januar 2003 (kan downloades fra: <http://lists.oasis-open.org/archives/autorepair/200302/pdf00005.pdf>), der udelukkende anvender åbne tekst- og grafikformater.

3. En autoriseret forhandler eller reparatør inden for en given leverandørs distributionssystem anses for at være en uafhængig aktør i denne forordnings forstand, hvis han leverer reparations- og vedligeholdelsesydelse i forbindelse med køretøjer, der er omfattet af en anden leverandørs distributionssystem, som han ikke deltager i.

4. Reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer skal altid være tilgængelige, når der bortses fra den nødvendige vedligeholdelse af informationssystemet.

5. Med henblik på fremstilling og vedligeholdelse af OBD-kompatible udskiftnings- eller servicekomponenter samt diagnoseværktøj og prøveudstyr skal fabrikanten uden forskelsbehandling stille de relevante OBD-informationer, reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjet til rådighed for enhver interesseret fabrikant eller reparatør af komponenter, diagnoseværktøj eller prøveudstyr.

6. Med henblik på design og produktion af udstyr til køretøjer, der anvender alternative brændstoffer, skal fabrikanten uden forskelsbehandling stille de relevante OBD-informationer, reparations- og vedligeholdelsesinformationer til rådighed for enhver interesseret fabrikant, installatør eller reparatør af udstyr til køretøjer, som anvender alternative brændstoffer.

7. Når fabrikanten ansøger om EF-typegodkendelse eller national typegodkendelse, skal han over for den typegodkendende myndighed godtgøre, at han overholder denne forordnings bestemmelser om adgangen til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjet og til de i stk. 5 omhandlede informationer. Hvis sådanne informationer ikke foreligger eller ikke er i overensstemmelse med denne forordning og dens gennemførelsesforanstaltninger på godkendelsestidspunktet, skal fabrikanten afgive dem senest seks måneder efter typegodkendelsesdatoen. Hvis dette ikke godtgøres inden for denne periode, skal den godkendende myndighed træffe passende foranstaltninger til sikring af overensstemmelse.

Fabrikanten skal stille efterfølgende ændringer af eller supplement til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer til rådighed på sit websted, så snart de stilles til rådighed for autoriserede reparatører.

Artikel 7

Gebyrer for adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer

1. Fabrikanter kan opkræve rimelige gebyrer for adgangen til de reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer, som er omfattet af denne forordning. Et gebyr er ikke rimeligt, hvis det afholder den uafhængige aktør fra at søge adgang, fordi gebyrets størrelse ikke modsvarer hans anvendelsesbehov.

2. Fabrikanten skal stille reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer til rådighed på dags-, måneds- og årsbasis, og gebyrerne for adgang til disse informationer skal stå i forhold til adgangsperiodens længde.

Artikel 8

Gennemførelsesforanstaltninger

De foranstaltninger, som er nødvendige for gennemførelsen af artikel 6 og artikel 7, og hvormed formålet er at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages i overensstemmelse med den i artikel 15, stk. 3, omhandlede forskriftsprocedure med kontrol. Dette omfatter definitionen og opdateringen af de tekniske specifikationer for, hvordan OBD-systemer samt reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer skal stilles til rådighed, under særlig hensyntagen til SMV'ers specifikke behov.

Artikel 9

Rapport

Senest den 2. juli 2011 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorledes systemet med adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer fungerer, særlig med hensyn til systemets indvirkning på konkurrencen og det indre markeds funktion samt med hensyn til dets miljøfordele. Rapporten skal indeholde en undersøgelse af, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at sammenfatte alle bestemmelser om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer inden for rammerne af et ændret rammedirektiv om typegodkendelse.

KAPITEL IV

MEDLEMSSTATERNES FORPLIGTELSE

Artikel 10

Typegodkendelse

1. Med virkning fra den 2. juli 2007 må de nationale myndigheder, hvis en fabrikant anmoder herom, ikke med begrundelse i køretøjers emissioner eller brændstofforbrug nægte at meddele EF-typegodkendelse eller national typegodkendelse til en ny køretøjstype, eller forbyde registrering, salg eller ibrugtagning af et nyt køretøj, såfremt det er i overensstemmelse med denne forordning og dens gennemførelsesforanstaltninger, navnlig med Euro 5-emissionsgrænserne i skema 1 i bilag I eller med Euro 6-emissionsgrænserne i skema 2 i bilag I.

2. Med virkning fra den 1. september 2009 og, hvis der er tale om køretøjer i klasse N₁, gruppe II og III, og klasse N₂, fra den 1. september 2010, skal de nationale myndigheder med begrundelse i emissioner eller brændstofforbrug nægte at meddele EF-typegodkendelse eller national typegodkendelse til nye typer af køretøjer, som ikke er i overensstemmelse med denne forordning og dens gennemførelsesforanstaltninger, navnlig med bilagene, undtagen Euro 6-emissionsgrænserne i skema 2 i bilag I. Med hensyn til prøvningen af udstødningsemissioner er grænseværdierne for køretøjer udformet til opfyldelse af specifikke sociale behov de samme som for køretøjer i klasse N₁, gruppe III.

3. Med virkning fra den 1. januar 2011 og, hvis der er tale om køretøjer i klasse N₁, gruppe II og III, og køretøjer i klasse N₂ og køretøjer udformet til opfyldelse af specifikke sociale behov, fra den 1. januar 2012, skal de nationale myndigheder for så vidt angår nye køretøjer, som ikke er i overensstemmelse med denne forordning og dens gennemførelsesforanstaltninger, navnlig med bilagene, undtagen Euro 6-emissionsgrænserne i skema 2 i bilag I, anse typeattester for at være ugyldige i forbindelse med artikel 7, stk. 1, i direktiv 70/156/EØF og skal med begrundelse i emissioner eller brændstofforbrug forbyde registrering, salg og ibrugtagning af sådanne køretøjer. Med hensyn til prøvningen af udstødningsemissioner er grænseværdierne for køretøjer udformet til opfyldelse af specifikke sociale behov de samme som for køretøjer i klasse N₁, gruppe III.

4. Med virkning fra den 1. september 2014 og, hvis der er tale om køretøjer i klasse N₁, gruppe II og III, og klasse N₂, fra den 1. september 2015, skal de nationale myndigheder med begrundelse i emissioner eller brændstofforbrug nægte at meddele EF-typegodkendelse eller national typegodkendelse til nye typer af køretøjer, som ikke er i overensstemmelse med denne forordning og dens gennemførelsesforanstaltninger, navnlig med Euro 6-emissionsgrænserne i skema 2 i bilag I.

5. Med virkning fra den 1. september 2015 og, hvis der er tale om køretøjer i klasse N₁, gruppe II og III, og klasse N₂, fra den 1. september 2016, skal de nationale myndigheder for så vidt angår nye køretøjer, som ikke er i overensstemmelse med denne forordning og dens gennemførelsesforanstaltninger, navnlig med Euro 6-emissionsgrænserne i skema 2 i bilag I, anse typeattester for at være ugyldige i forbindelse med artikel 7, stk. 1, i direktiv 70/156/EØF og skal med begrundelse i emissioner eller brændstofforbrug forbyde registrering, salg og ibrugtagning af sådanne køretøjer.

Artikel 11

Typegodkendelse af udskiftningsdele

1. For så vidt angår nye forureningsbegrænsende udskiftningsanordninger beregnet til montering på køretøjer, som er godkendt i henhold til denne forordning, skal de nationale myndigheder forbyde salg eller montering på køretøjer, hvis anordningerne ikke er omfattet af en typegodkendelse meddelt i overensstemmelse med denne forordning og dens gennemførelsesbestemmelser.

2. De nationale myndigheder kan fortsat meddele udvidelser af EF-typegodkendelser af forureningsbegrænsende udskiftningsanordninger beregnet til standarder, der var gældende forud for ikrafttrædelsen af denne forordning, på samme betingelser, som oprindeligt fandt anvendelse. De nationale myndigheder skal forbyde salg eller montering på køretøjer af sådanne forureningsbegrænsende udskiftningsanordninger, medmindre anordningerne er omfattet af en relevant typegodkendelse.

3. Forureningsbegrænsende udskiftningsanordninger beregnet til montering på køretøjer, der er typegodkendt forud for vedtagelsen af kravene vedrørende typegodkendelse af komponenter, er undtaget fra kravene i stk. 1 og 2.

Artikel 12

Økonomiske incitamenter

1. Medlemsstaterne kan indføre økonomiske incitamenter til fordel for serieproducerede køretøjer, som er i overensstemmelse med denne forordning og dens gennemførelsesbestemmelser.

Disse incitamenter skal gælde for alle nye køretøjer, som udbydes til salg på en medlemsstats marked, og som mindst er i overensstemmelse med emissionsgrænserne i skema 1 i bilag I forud for de i artikel 10, stk. 3, angivne datoer. De skal ophøre på disse datoer.

Økonomiske incitamenter, der udelukkende gælder for køretøjer, som er i overensstemmelse med emissionsgrænserne i skema 2 i bilag I, kan ydes til sådanne nye køretøjer, som udbydes til salg på en medlemsstats marked fra de i artikel 10, stk. 3, angivne datoer forud for de i artikel 10, stk. 5, angivne datoer; de skal ophøre på de i artikel 10, stk. 5, angivne datoer.

2. Medlemsstaterne kan yde økonomiske incitamenter til at eftermontere udstyr på ibrugtagne køretøjer og til skrotning af køretøjer, der ikke opfylder kravene.

3. De i stk. 1 og 2 nævnte økonomiske incitamenter skal for hver type af køretøj ikke overstige merudgiften til de tekniske anordninger, der er anvendt for at sikre overholdelse af de i bilag I angivne emissionsgrænser, inklusive udgiften til monteringen på køretøjet.

4. Kommissionen skal i god tid underrettes om planer om indførelse eller ændring af de økonomiske incitamenter, som er beskrevet i stk. 1 og 2.

Artikel 13

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter sanktionsbestemmelser for fabrikanternes overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning og træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne anmelder disse sanktionsbestemmelser til Kommissionen senest den 2. januar 2009 og giver den omgående besked om enhver ændring af dem.

2. De overtrædelser, for hvilke der gælder sanktioner, omfatter:

- a) afgivelse af falske erklæringer i forbindelse med godkendelsesprocedurer eller procedurer, der fører til tilbagekaldelse
- b) forfalskning af prøvningsresultater med henblik på typegodkendelse eller overensstemmelse efter ibrugtagning
- c) tilbageholdelse af data eller tekniske specifikationer, der kunne føre til tilbagekaldelse eller inddragelse af typegodkendelsen

d) brug af manipulationsanordninger,

og

e) nægtelse af adgang til oplysninger.

KAPITEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 14

Ny fastsættelse af grænseværdier

1. Kommissionen skal overveje at lade methanemissioner indgå i beregningen af CO₂-emissioner. Om nødvendigt forelægger Kommissionen et forslag for Europa-Parlamentet og Rådet, som indeholder foranstaltninger til redegørelse for eller begrænsning af methanemissioner.

2. Når FN/ECE's program om partikelmåling, som gennemføres i regi af Verdensforummet for harmonisering af regulativer for køretøjer, er afsluttet og senest ved ikrafttrædelsen af Euro 6, vedtager Kommissionen følgende foranstaltninger, hvis sigte er at ændre ikke-væsentlige elementer i denne forordning, bl.a. ved at supplere den uden at sænke ambitionsniveauet med hensyn til miljøet:

a) ændring af denne forordning i overensstemmelse med forskriftsproceduren med kontrol, som er nævnt i artikel 15, stk. 3, med henblik på justering af de partikelmassebaserede grænseværdier, som er angivet i bilag I til denne forordning, og indførelse af grænseværdier baseret på partikelantal i nævnte bilag, således at de i store træk korrelerer med massegrænseværdierne for benzin- og dieseldkøretøjer

b) vedtagelse af en revideret metode til måling af partikler og en grænseværdi for partikelantal i overensstemmelse med forskriftsproceduren med kontrol, som er nævnt i artikel 15, stk. 3.

3. Kommissionen skal løbende overvåge de procedurer, prøvninger og krav, som er nævnt i artikel 5, stk. 3, samt de prøvningscyklusser, der anvendes til emissionsmåling. Hvis det af gennemgangen fremgår, at procedurerne eller prøvningerne ikke længere er tilstrækkelige eller ikke længere afspejler de faktiske emissioner, skal de tilpasses, så de reelt afspejler de emissioner, der er forårsaget af den faktiske trafik på vejene. De nødvendige foranstaltninger, der er udformet med henblik på at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere denne, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 3.

4. Kommissionen skal løbende overvåge de forurenende stoffer, som er genstand for de krav og prøvninger, der er nævnt i artikel 5, stk. 3. Hvis Kommissionen skønner, at det er hensigtsmæssigt at indføre bestemmelser om emissioner af yderligere forurenende stoffer, forelægger den et forslag for Europa-Parlamentet og Rådet om at ændre forordningen i overensstemmelse hermed.

5. Kommissionen tager de emissionsgrænser, som er angivet i skema 4 i bilag I, op til fornyet overvejelse for så vidt angår udstødningsemissioner af carbonmonoxid og carbonhydrid efter koldstart og forelægger om nødvendigt et forslag for Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på en yderligere stramning af grænseværdierne.

6. De relevante bilag til direktiv 2005/55/EF skal ændres i overensstemmelse med forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 3, så de indeholder krav vedrørende typegodkendelser af alle køretøjer, der er omfattet af anvendelsesområdet for dette direktiv.

Artikel 15

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen består af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til 3 måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse, jf. dennes artikel 8.

Artikel 16

Ændringer af direktiv 70/156/EØF og 2005/55/EF

1. Direktiv 70/156/EØF ændres som angivet i bilag II til denne forordning.
2. I direktiv 2005/55/EF foretages følgende ændringer:

- a) Titlen affattes således:

»Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/55/EF af 28. september 2005 om typegodkendelse af tunge erhvervs-køretøjer med hensyn til emissioner (Euro IV og V)«.

- b) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

I dette direktiv anvendes følgende definitioner:

- a) »køretøj«: et køretøj som defineret i artikel 2 i direktiv 70/156/EØF med en referencemasse på over 2 610 kg
- b) »motor«: den fremdrivningsenhed til et køretøj, der kan typegodkendes som separat teknisk enhed som defineret i artikel 2 i direktiv 70/156/EØF

- c) »mere miljøvenligt køretøj (EEV)«: et køretøj, der drives af en motor, der overholder de fakultative emissionsgrænseværdier i række C i tabellerne i punkt 6.2.1 i bilag I.

- c) I bilag I affattes afsnit 1 således:

- »1. Dette direktiv finder anvendelse på begrænsning af forurenende luftarter og partikler, emissionsbegrænsningsanordningers levetid, overensstemmelse for køretøjer/motorer i drift og for egendiagnosesystemer (OBD) for alle motorkøretøjer og på motorer som beskrevet i artikel 1, bortset fra de køretøjer af klasse M₁, N₁, N₂ og M₂ for hvilke der er meddelt typegodkendelse i henhold til forordning (EF) nr. 715/2007 (*).

(*) EUT L 171 af 29.6.2007, s. 1.

Artikel 17

Ophævelse

1. Følgende direktiver ophæves med virkning fra den 2. januar 2013:

- direktiv 70/220/EØF
- direktiv 72/306/EØF
- direktiv 74/290/EØF
- direktiv 77/102/EØF
- direktiv 78/665/EØF
- direktiv 80/1268/EØF
- direktiv 83/351/EØF
- direktiv 88/76/EØF
- direktiv 88/436/EØF
- direktiv 89/458/EØF
- direktiv 91/441/EØF
- direktiv 93/59/EØF
- direktiv 93/116/EF
- direktiv 94/12/EF
- direktiv 96/44/EF
- direktiv 96/69/EF
- direktiv 98/69/EF
- direktiv 98/77/EF

- direktiv 1999/100/EF
- direktiv 1999/102/EF
- direktiv 2001/1/EF
- direktiv 2001/100/EF
- direktiv 2002/80/EF
- direktiv 2003/76/EF
- direktiv 2004/3/EF.

2. Bilag II og V i Kommissionens direktiv 89/491/EØF af 17. juli 1989 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 70/157/EØF, 70/220/EØF, 72/245/EØF, 72/306/EØF, 80/1268/EØF og 80/1269/EØF vedrørende motorkøretøjer ⁽¹⁾ udgår med virkning fra den 2. januar 2013.

3. Henvisninger til de ophævede direktiver betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

4. Medlemsstaterne ophæver den gennemførelseslovgivning, som de har vedtaget i medfør af de i stk. 1 nævnte direktiver med virkning fra den 2. januar 2013.

Artikel 18

Ikrafttræden

1. Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Denne forordning anvendes fra den 3. januar 2009 med undtagelse af artikel 10, stk. 1, og artikel 12, der anvendes fra den 2. juli 2007.

3. De ændringer eller gennemførelsesforanstaltninger, som er nævnt i artikel 5, stk. 3, og artikel 14, stk. 6, vedtages senest den 2. juli 2008.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 20. juni 2007.

På Europa-Parlamentets vegne
H.-G. PÖTTERING
Formand

På Rådets vegne
G. GLOSER
Formand

⁽¹⁾ EFT L 238 af 15.8.1989, s. 43.

BILAG I

EMISSIONSGRÆNSER

Skema 1

Euro 5-emissionsgrænser

Køretøjs- klasse		Gruppe	Referencemasse (RM) (kg)	Grænseværdier													
				Masse af carbonmonoxid (CO)		Masse af samlede carbonhydrider (THC)		Masse af andre carbonhydrider end methan (NMHC)		Masse af nitrogenoxider (NO _x)		Samlet masse af sam- lede carbonhydrider og nitrogenoxider (THC + NO _x)		Partikelmasse (PM)		Partikelantal ⁽¹⁾ (P)	
				L ₁ (mg/km)		L ₂ (mg/km)		L ₃ (mg/km)		L ₄ (mg/km)		L ₂ + L ₄ (mg/km)		L ₅ (mg/km)		L ₆ (#/km)	
				PI	CI	PI	CI	PI	CI	PI	CI	PI	CI	PI	CI		
M	—	Alle		1 000	500	100	—	68	—	60	180	—	230	5,0	5,0		
N ₁	I	RM ≤ 1 305		1 000	500	100	—	68	—	60	180	—	230	5,0	5,0		
	II	1 305 < RM ≤ 1 760		1 810	630	130	—	90	—	75	235	—	295	5,0	5,0		
	III	1 760 < RM		2 270	740	160	—	108	—	82	280	—	350	5,0	5,0		
N ₂				2 270	740	160	—	108	—	82	280	—	350	5,0	5,0		

Forklaring: PI = Positive Ignition (styret tænding), CI = Compression Ignition (kompressionstænding).

⁽¹⁾ Der skal defineres en norm for partikelantal hurtigst muligt og senest ved ikrafttrædelsen af Euro 6-normen.

⁽²⁾ Partikelmassenormen for køretøjer med styret tænding finder kun anvendelse på køretøjer med direkte indsprøjtningmotorer.

Skema 2
Euro 6-emissionsgrænser

Køretøjs-klasse		Gruppe	Referencemasse (RM) (kg)	Grænseværdier													
				Masse af carbonmonoxid (CO)		Masse af samlede carbonhydrider (THC)		Masse af andre carbonhydrider end methan (NMHC)		Masse af nitrogenoxider (NO _x)		Samlet masse af samlede carbonhydrider og nitrogenoxider (THC + NO _x)		Partikelmasse (PM)		Partikelantal ⁽¹⁾ (P)	
				L ₁ (mg/km)		L ₂ (mg/km)		L ₃ (mg/km)		L ₄ (mg/km)		L ₂ + L ₄ (mg/km)		L ₅ (mg/km)		L ₆ (#/km)	
				PI	CI	PI	CI	PI	CI	PI	CI	PI	CI	PI ⁽²⁾	CI	PI	CI
M	—	Alle		1 000	500	100	—	68	—	60	80	—	170	5,0	5,0		
N ₁	I	RM ≤ 1 305		1 000	500	100	—	68	—	60	80	—	170	5,0	5,0		
	II	1 305 < RM ≤ 1 760		1 810	630	130	—	90	—	75	105	—	195	5,0	5,0		
	III	1 760 < RM		2 270	740	160	—	108	—	82	125	—	215	5,0	5,0		
N ₂				2 270	740	160	—	108	—	82	125	—	215	5,0	5,0		

Forklaring: PI = Positive Ignition (styret tænding), CI = Compression Ignition (kompressionstænding).

⁽¹⁾ Der skal defineres en norm for partikelantal for Euro 6.

⁽²⁾ Partikelmassenormen for køretøjer med styret tænding finder kun anvendelse på køretøjer med direkte indsprøjtningmotorer.

Skema 3

Emissionsgrænse for prøvning af fordampningsemissioner

Fordampningsemissionens masse (g/prøvning)
2,0

Skema 4

Emissionsgrænse for udstødningsemissioner af carbonmonoxid og carbonhydrid efter koldstart

Prøvetemperatur 266 K (- 7 °C)			
Køretøjets klasse	Gruppe	Masse af carbonmonoxid (CO)	Masse af carbonhydrider (HC)
		L ₁ (g/km)	L ₂ (g/km)
M	—	15	1,8
N ₁	I	15	1,8
	II	24	2,7
	III	30	3,2
N ₂		30	3,2

BILAG II

Ændringer af direktiv 70/156/EØF

I direktiv 70/156/EØF foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 2 indføres følgende punktum efter sidste led:

»Hvis der i dette direktiv henvises til et særligt direktiv eller en særlig forordning, gælder henvisningen også retsakterne om gennemførelse heraf.«

- 2) Ordene »eller forordning« indføres efter ordene »særligt direktiv« i følgende bestemmelser:

Artikel 2, led 1; artikel 2, led 9; artikel 2, led 10; artikel 2, led 14; artikel 3, stk. 1; artikel 3, stk. 4, artikel 4, stk. 1, litra c); artikel 4, stk. 2, litra d); artikel 5, stk. 5; artikel 6, stk. 3; artikel 7, stk. 2; artikel 13, stk. 4; artikel 13, stk. 5; bilag I, første afsnit; bilag III, del III; bilag IV, del II, afsnit 1; bilag V, nr. 1, litra a); bilag V, nr. 1, litra b); bilag V, nr. 1, litra c); bilag VI, side 2 af EF-typegodkendelsesattest; bilag VII, del 4; bilag VII, fodnote 1; bilag X, nr. 2.1; bilag X, nr. 3.3; bilag XI, tillæg 4, bogstavforklaring: X; bilag XII, litra B, punkt 2; bilag XIV, nr. 2, litra a), bilag XIV, nr. 2, litra c); bilag XIV, nr. 2, litra d).

- 3) Ordene »eller forordninger« indføres efter ordene »særlige direktiver« i følgende bestemmelser:

Artikel 2, led 8; artikel 3, stk. 1; artikel 3, stk. 2; artikel 4, stk. 1, litra a), led 1 og 2; artikel 4, stk. 1, led b); artikel 4, stk. 3; artikel 5, stk. 4, afsnit 3; artikel 5, stk. 6; artikel 8, stk. 2, litra c); artikel 9, stk. 2; artikel 10, stk. 2; artikel 11, stk. 1; artikel 13, stk. 2; artikel 14, stk. 1, litra i); liste over bilag: titlen til XIII; bilag I, første afsnit; bilag IV, del I, linje 1 og 2; bilag IV, del II, fodnote 1 skemaet; bilag V, nr. 1, litra b); bilag V, nr. 3; bilag V, nr. 3, litra a); bilag V, nr. 3, litra b); bilag VI, nr. 1 og 2; bilag VI, side 2 af EF-typegodkendelsesattest; bilag X, nr. 2.2; bilag X, nr. 2.3.5; bilag X, nr. 3.5; bilag XII, titlen; bilag XIV, nr. 1.1; bilag XIV, nr. 2, litra c).

- 4) Ordene »eller forordning« indføres efter ordet »direktiv« i følgende bestemmelser:

Artikel 5, stk. 3, afsnit 3; bilag IV, del I, fodnote X til skemaet; bilag VI, side 2 af EF-typegodkendelseattest i titlen på tabellerne; bilag VII, punkt 1, nr. 2; bilag VII, punkt 1, nr. 3; bilag VII, punkt 1, nr. 4; bilag VIII, nr. 1, 2, 2.1, 2.2 og 3; bilag IX, side 2 »For færdigopbygget køretøj/etapevis færdigopbygget køretøj M₁« nr. 45, 46.1, 46.2; bilag IX, side 2 »For færdigopbygget køretøj/etapevis færdigopbygget køretøj M₂ og M₃« nr. 45 og 46.1; bilag IX, side 2 »For færdigopbygget køretøj/etapevis færdigopbygget køretøj N₁, N₂ og N₃« nr. 45 og 46.1; bilag IX, side 2 »For delvis opbygget køretøj M₁« nr. 45 og 46.1; bilag IX, side 2 »For delvis opbygget køretøj M₂ og M₃« nr. 45 og 46.1; bilag IX, side 2 »For delvis opbygget køretøj N₁, N₂ og N₃« nr. 45 og 46.1; bilag X, fodnote 2; bilag X, nr. 1.2.2; bilag XI, tillæg 4, bogstavforklaring: N/A; bilag XV, titlen på tabellen;

Ordene »eller forordninger« indføres efter ordet »direktiver« i følgende bestemmelser:

Bilag IX, side 2 »For færdigopbygget køretøj/etapevis færdigopbygget køretøj M₁«; bilag IX, side 2 »For færdigopbygget køretøj/etapevis færdigopbygget køretøj M₂ og M₃«; bilag IX, side 2 »For færdigopbygget køretøj/etapevis færdigopbygget køretøj N₁, N₂ og N₃«; bilag IX, side 2 »For delvis opbygget køretøj M₁«; bilag IX, side 2 »For delvis opbygget køretøj M₂ og M₃« nr. 45 og 46.1; bilag IX, side 2 »For delvis opbygget køretøj N₁, N₂ og N₃«; bilag XV.

- 5) I artikel 8, stk. 2, litra c), indføres ordene »eller forordninger« efter ordene »direktiv/direktiver«.

- 6) I bilag IV, del I, affattes skemaets overskrift og punkt 2 således:

»Emne	Direktiv/ forordning	EUT-reference	Gyldighedsområde											
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄		
2. Emissioner/adgang til oplysninger	.../.../EF (EF) nr. .../...	L ... af ..., s. ...	X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾		X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾							

⁽¹⁰⁾ For køretøjer med en referencemasse på højst 2 610 kg. Kan på fabrikantens anmodning finde anvendelse på køretøjer med en referencemasse på højst 2 840 kg.»

- 7) I bilag IV, del I, udgår punkt 11 og 39.
- 8) I bilag VII, punkt 4, indføres ordene »eller forordning« efter ordene »hvis der er tale om et direktiv«.
- 9) I bilag VII, punkt 5, indføres ordene »eller forordning« efter ordene »det seneste direktiv«.
- 10) I bilag XI, tillæg 1, affattes skemaets overskrift og punkt 2 således:

»Punkt	Emne	Direktiv/forordning	$M_1 \leq 2\,500$ (¹) kg	$M_1 > 2\,500$ (¹) kg	M_2	M_3
2	Emissioner/adgang til oplysninger	.../.../EF (EF) nr. .../...	Q	G+Q	G+Q«	

- 11) I bilag XI, tillæg 1, udgår punkt 11 og 39.
- 12) I bilag XI, tillæg 2, affattes skemaets overskrift og punkt 2 således:

»Punkt	Emne	Direktiv/forordning	M_1	M_2	M_3	N_1	N_2	N_3	O_1	O_2	O_3	O_4
2	Emissioner/adgang til oplysninger	.../.../EF (EF) nr. .../...	A	A		A	A«					

- 13) I bilag XI, tillæg 2, udgår punkt 11 og 39.
- 14) I bilag XI, tillæg 3, affattes skemaets overskrift og punkt 2 således:

»Punkt	Emne	Direktiv/forordning	M_2	M_3	N_1	N_2	N_3	O_1	O_2	O_3	O_4
2	Emissioner/adgang til oplysninger	.../.../EF (EF) nr. .../...	Q		Q	Q«					

- 15) I bilag XI, tillæg 3, udgår punkt 11.
- 16) I bilag XI, tillæg 4, affattes skemaets overskrift og punkt 2 således:

»Punkt	Emne	Direktiv/forordning	Mobilkran klasse N
2	Emissioner/adgang til oplysninger	.../.../EF (EF) nr. .../...	N/A«

- 17) I bilag XI, tillæg 4, udgår punkt 11.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 716/2007

af 20. juni 2007

om EF-statistikker over udenlandske datterselskabers struktur og aktiviteter

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 285, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Regelmæssige EF-statistikker af god kvalitet over udenlandske datterselskabers struktur og aktiviteter i hele økonomien er en væsentlig forudsætning for en tilfredsstillende vurdering af udenlandsk kontrollerede foretagenders indflydelse på Den Europæiske Unions økonomi. Sådanne statistikker vil gøre det lettere at overvåge det indre markeds effektivitet og økonomiernes gradvise integrering som led i globaliseringen. Multinationale selskaber spiller i denne forbindelse en fremtrædende rolle, men små og mellemstore virksomheder kan også blive berørt af udenlandsk kontrol.
- (2) Gennemførelsen og revision af den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (General Agreement on Trade in Services) (GATS) og aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPs) samt de igangværende og fremtidige forhandlinger om nye aftaler kræver, at der tilvejebringes relevante statistiske oplysninger.
- (3) Når der som led i liberaliseringsprocessen skal udarbejdes politikker inden for økonomi, konkurrence, erhvervsområdet, forskning, teknologisk udvikling og beskæftigelse, er det nødvendigt at råde over statistikker over udenlandske datterselskaber for at kunne måle den udenlandske kontrols direkte og indirekte virkninger for beskæftigelsen, lønningerne og produktiviteten i bestemte lande og sektorer.
- (4) De oplysninger, der skal gives i henhold til den eksisterende fællesskabslovgivning, eller som foreligger i medlemsstaterne, er utilstrækkelige, uhensigtsmæssige eller ikke tilstrækkeligt sammenlignelige til at kunne anvendes som grundlag for Kommissionens arbejde.
- (5) I forordning (EF) nr. 184/2005 ⁽³⁾ fastsættes fælles regler for systematisk udarbejdelse af fællesskabsstatistikker over betalingsbalance, international handel med tjenester og udenlandske direkte investeringer. Da betalingsbalancestatistikkerne kun delvis omfatter de data, som indgår i GATS, er det vigtigt, at der regelmæssigt udarbejdes detaljerede statistikker over udenlandske datterselskaber.
- (6) I Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 58/97 af 20. december 1996 om statistik over erhvervsstrukturer ⁽⁴⁾ og Rådets forordning (EØF) nr. 696/93 af 15. marts 1993 om de statistiske enheder til observation og analyse af det produktive system i Det Europæiske Fællesskab ⁽⁵⁾ er der fastlagt fælles regler for indsamling, udarbejdelse, indberetning og evaluering af EF-statistikker over de europæiske virksomheders struktur og aktiviteter.
- (7) Opstillingen af nationalregnskaber efter Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 af 25. juni 1996 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Det Europæiske Fællesskab ⁽⁶⁾ kræver sammenlignelige, fuldstændige og pålidelige virksomhedsstatistikker over udenlandske datterselskaber.
- (8) Generelle regler for udarbejdelse af internationale sammenlignelige statistikker over udenlandske datterselskaber er samlet i De Forenede Nationers manual om statistikker over international handel med tjenester, Den Internationale Valutafonds betalingsbalancemanual (5. udgave) og Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings benchmark-definition af udenlandske direkte investeringer.

⁽³⁾ EUT L 35 af 8.2.2005, s. 23. Ændret ved Kommissions forordning (EF) nr. 602/2006 (EUT L 106 af 19.4.2006, s. 10).

⁽⁴⁾ EFT L 14 af 17.1.1997, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 (EUT L 393 af 30.12.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ EFT L 76 af 30.3.1993, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽⁶⁾ EFT L 310 af 30.11.1996, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1267/2003 (EUT L 180 af 18.7.2003, s. 1).

⁽¹⁾ EUT C 144 af 14.6.2005, s. 14.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 12.12.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 25.5.2007.

(9) Udarbejdelsen af specifikke EF-statistikker er omfattet af bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 322/97 af 17. februar 1997 om EF-statistikker ⁽¹⁾.

(10) Målet for denne forordning, nemlig indførelsen af fælles statistiske standarder for udarbejdelse af sammenlignelige statistikker over udenlandske datterselskaber, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af foranstaltningens omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(11) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾.

(12) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelser til at tilpasse definitionerne i bilag I og II og detaljeringsniveauet i bilag III såvel som til at foretage de heraf følgende ændringer af bilag I og II, til at gennemføre resultaterne af pilotundersøgelserne og til at fastsætte passende fælles kvalitetsstandarder og regler om kvalitetsrapporternes indhold og hyppighed. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning eller at supplere denne forordning med nye ikke-væsentlige bestemmelser, bør foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

(13) Udvalget for Det Statistiske Program, nedsat i henhold til Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom ⁽³⁾, og Udvalget for Penge-, Kreditmarkeds- og Betalingsbalancestatistik, nedsat i henhold til Rådets afgørelse 2006/856/EF ⁽⁴⁾, er blevet hørt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formål

Denne forordning fastlægger fælles retningslinjer for systematisk udarbejdelse af EF-statistikker over udenlandske datterselskabers struktur og aktiviteter.

⁽¹⁾ EFT L 52 af 22.2.1997, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

⁽³⁾ EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.

⁽⁴⁾ EUT L 332 af 30.11.2006, s. 21.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »udenlandsk datterselskab«: et foretagende, som er beliggende i det indberettende land, og som kontrolleres af en institutionel enhed, der ikke er beliggende i det indberettende land, eller et foretagende, som ikke er beliggende i det indberettende land, og som kontrolleres af en institutionel enhed, der er beliggende i det indberettende land
- b) »kontrol«: mulighed for at fastlægge et foretagendes generelle politik ved om nødvendigt at vælge en passende bestyrelse. I den forbindelse anses foretagende A for at være kontrolleret af en institutionel enhed B, når B enten direkte eller indirekte kontrollerer over halvdelen af aktionærernes stemmerettigheder eller over halvdelen af aktierne
- c) »udenlandsk kontrol«: den kontrollerende institutionelle enhed er beliggende i et land, som er forskelligt fra det land, hvor den kontrollerede institutionelle enhed er beliggende
- d) »afdelinger«: lokale enheder, som ikke har nogen selvstændig juridisk personlighed, og som er underlagt udenlandsk kontrollerede foretagender. De betragtes som kvasiforetagender som defineret i nr. 3, litra f), i de forklarende bemærkninger til afdeling III (B) i bilaget til forordning (EØF) nr. 696/93
- e) »statistik over udenlandske datterselskaber«: statistiske oplysninger om udenlandske datterselskabers generelle aktiviteter
- f) »statistik over udenlandske datterselskaber i indlandet«: statistiske oplysninger om de aktiviteter, som udøves af udenlandske datterselskaber, der er beliggende i det indberettende land
- g) »statistik over udenlandske datterselskaber i udlandet«: statistiske oplysninger om de aktiviteter, som udøves af de datterselskaber i udlandet, der kontrolleres af en interinstitutionel enhed, der er beliggende i det indberettende land
- h) »øverste kontrollerende institutionelle enhed«: den institutionelle enhed, som i kæden af enheder, der udøver kontrol over et udenlandsk datterselskab, ikke kontrolleres af nogen anden institutionel enhed
- i) »foretagende«, »lokal enhed« og »institutionel enhed«: de samme definitioner som i forordning (EØF) nr. 696/93.

*Artikel 3***Indberetning af oplysninger**

Medlemsstaterne indberetter data til Kommissionen (Eurostat) om de udenlandske datterselskaber for så vidt angår de variabler, de økonomiske aktiviteter og den geografiske opdeling, som er omhandlet i bilag I, II og III.

*Artikel 4***Datakilder**

1. Medlemsstaterne indsamler under anvendelse af alle de kilder, de anser for relevante og hensigtsmæssige, og under overholdelse af de i artikel 6 omhandlede kvalitetskrav de oplysninger, der kræves i medfør af denne forordning.

2. Indberetningspligtige fysiske og juridiske personer overholder ved indberetningen de tidsfrister og følger de definitioner, der i overensstemmelse med denne forordning er fastlagt af de nationale institutioner, som er ansvarlige for indsamlingen af data i medlemsstaterne.

3. Hvis det er urimeligt omkostningskrævende at indsamle de krævede data, kan der indberettes bedste skøn, herunder nulværdier.

*Artikel 5***Pilotundersøgelser**

1. Kommissionen udarbejder et program for pilotundersøgelser, der på frivillig basis gennemføres af de nationale myndigheder som defineret i artikel 2 i forordning (EF) nr. 322/97 om yderligere variabler og niveauer i statistikkerne over udenlandske datterselskaber i ind- og udland.

2. Pilotundersøgelserne gennemføres for at vurdere, om det er relevant og muligt at indsamle data, samtidig med at fordelene ved at råde over disse data afvejes mod omkostningerne ved det statistiske system og den byrde, der pålægges virksomhederne.

3. Kommissionens program for pilotundersøgelser skal være i overensstemmelse med bilag I og II.

4. På grundlag af konklusionerne af disse pilotundersøgelser vedtager Kommissionen efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 10, stk. 3, de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger for statistikker over udenlandske datterselskaber i ind- og udland.

5. Pilotundersøgelserne skal være afsluttet senest den 19. juli 2010.

*Artikel 6***Kvalitetskriterier og -rapporter**

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kvaliteten af de fremsendte oplysninger opfylder de fælles kvalitetsstandarder.

2. Medlemsstaterne forelægger en rapport for Kommissionen (Eurostat) om kvaliteten af de fremsendte oplysninger («kvalitetsrapport»).

3. De fælles kvalitetsstandarder samt kvalitetsrapporternes indhold og hyppighed fastlægges af Kommissionen efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 10, stk. 3.

4. Kommissionen vurderer kvaliteten af de indberettede data.

*Artikel 7***Vejledning**

I nært samarbejde med medlemsstaterne offentliggør Kommissionen en vejledning, som indeholder de relevante definitioner og yderligere retningslinjer for de EF-statistikker, der udarbejdes i henhold til denne forordning.

*Artikel 8***Tidsplan og undtagelser**

1. Medlemsstaterne udarbejder dataene i overensstemmelse med tidsplanen i bilag I og II.

2. I en overgangsperiode på højst fire år fra det første referencår, jf. bilag I og II, kan Kommissionen efter forskriftsproceduren i artikel 10, stk. 2, indrømme medlemsstaterne undtagelser fra denne forordnings bestemmelser i en begrænset periode, hvis deres nationale statistiske systemer kræver store tilpasninger.

*Artikel 9***Gennemførelsesforanstaltninger**

1. Følgende foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 10, stk. 2:

a) fastsættelse af passende format og fremgangsmåde i forbindelse med medlemsstaternes indberetning af resultater,

og

b) indrømmelse af undtagelser for medlemsstater, hvis deres nationale systemer kræver store tilpasninger, herunder indrømmelse af yderligere undtagelser fra alle nye krav i tilknytning til pilotundersøgelserne i henhold til artikel 8, stk. 2.

2. Følgende foranstaltninger til ændring af ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved supplerung af denne med nye ikke-væsentlige bestemmelser vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 10, stk. 3:

- a) tilpasning af definitioner i bilag I og II og tilpasning af detaljeringsniveauet i bilag III såvel som heraf følgende ændringer af bilag I og II
- b) gennemførelse af resultaterne af pilotundersøgelserne i henhold til artikel 5, stk. 4,

og

- c) fastsættelse af passende fælles kvalitetsstandarder og regler om kvalitetsrapporternes indhold og hyppighed i henhold til artikel 6, stk. 3.

3. Der skal tages særligt hensyn til princippet om, at fordelene ved sådanne foranstaltninger skal opveje udgifterne ved disse, og princippet om, at enhver yderligere økonomisk byrde for medlemsstater eller virksomheder skal holdes på et rimeligt niveau.

Artikel 10

Udvalg

1. Kommissionen bistås af Udvalget for det Statistiske Program (herefter benævnt »udvalget«).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

4. Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker kan deltage i udvalgets møder som observatører.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 20. juni 2007.

På Europa-Parlamentets vegne
H.-G. PÖTTERING
Formand

Artikel 11

Samarbejde med Udvalget for Penge-, Kreditmarkeds- og Betalingsbalancestatistik

Ved gennemførelsen af denne forordning indhenter Kommissionen udtalelse fra Udvalget for Penge-, Kreditmarkeds- og Betalingsbalancestatistik i alle spørgsmål, som falder ind under udvalgets kompetenceområde, navnlig angående foranstaltninger til tilpasning til økonomiske og tekniske ændringer i indsamlingen og den statistiske bearbejdning af data og bearbejdningen og indberetningen af resultater.

Artikel 12

Rapport om gennemførelsen

Senest den 19. juli 2012 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om forordningens gennemførelse. Rapporten skal bl.a. indeholde:

- a) en vurdering af kvaliteten af de udarbejdede statistikker
 - b) en vurdering af de producerede statistikkers nytteværdi for Fællesskabet, medlemsstaterne, leverandørerne og brugerne af de statistiske oplysninger i forhold til omkostningerne ved at udarbejde dem
 - c) en vurdering af fremgangen i pilotundersøgelserne og af gennemførelsen heraf,
- og
- d) en redegørelse for mulige forbedringer og ændringer, der anses for nødvendige på baggrund af de opnåede resultater, og de omkostninger, der er forbundet hermed.

Artikel 13

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

På Rådets vegne
G. GLOSER
Formand

BILAG I

FÆLLES MODUL FOR STATISTIK OVER UDENLANDSKE DATTERSELSKABER I INDLANDET

AFSNIT 1

Statistisk enhed

De statistiske enheder omfatter foretagender og alle afdelinger, som er under udenlandsk kontrol, jf. definitionerne i artikel 2.

AFSNIT 2

Variabler

Der udarbejdes data om følgende variabler, i overensstemmelse med definitionerne i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 2700/98 af 17. december 1998 om definitioner af variabler til brug for udarbejdelse af statistik over erhvervsstrukturer ⁽¹⁾:

Kode	Titel
11 11 0	Antal foretagender
12 11 0	Omsætning
12 12 0	Produktionsværdi
12 15 0	Værditilvækst i faktorpriser
13 11 0	Samlet køb af varer og tjenesteydelser
13 12 0	Køb af varer og tjenesteydelser med henblik på videresalg i uændret stand
13 31 0	Personaleudgifter
15 11 0	Bruttoinvesteringer i materielle anlægsaktiver
16 11 0	Antal beskæftigede
22 11 0	Samlede udgifter til intern FoU ^(*)
22 12 0	Samlet personale inden for FoU ^(*)

^(*) Variablerne 22 11 0 og 22 12 0 indberettes hvert andet år. Hvis den samlede omsætning eller antallet af beskæftigede inden for en hovedgruppe i NACE rev. 1.1, hovedafdeling C-F, i en medlemsstat udgør under 1 % af EU-totalen, er det i medfør af denne forordning ikke nødvendigt at indsamle data til udarbejdelse af de statistiske oplysninger vedrørende variabel 22 11 0 og 22 12 0.

Hvis data om antallet af beskæftigede ikke foreligger, anvendes i stedet antal lønmodtagere (kode 16 13 0).

Der udarbejdes kun data om variabernes samlede udgifter til intern FoU (kode 22 11 0) og samlet personale inden for FoU (kode 22 12 0) for aktiviteterne i hovedafdeling C, D, E og F i NACE.

For hovedafdeling J i NACE udarbejdes kun data om antal foretagender, omsætning ⁽²⁾ og antal beskæftigede (eller i stedet antal lønmodtagere).

AFSNIT 3

Detaljeringsniveau

Dataene leveres efter »øverste kontrollerende institutionelle enhed« på niveau 2-IN i den geografiske opdeling kombineret med niveau 3 i aktivitetsopdelingen som angivet i bilag III og niveau 3 i den geografiske opdeling kombineret med erhvervsøkonomi.

⁽¹⁾ EFT L 344 af 18.12.1998, s. 49. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1670/2003 (EUT L 244 af 29.9.2003, s. 74).

⁽²⁾ For hovedgruppe 65 i NACE rev. 1.1 vil omsætningen blive erstattet af produktionsværdien.

AFSNIT 4

Første referenceår og indberetningshyppighed

1. Det første referenceår, for hvilket der skal udarbejdes årlige statistikker, er det kalenderår, hvor denne forordning træder i kraft.
2. Medlemsstaterne leverer herefter data for hvert kalenderår.
3. Det første referenceår, for hvilket der skal indhentes variable samlede udgifter til intern FoU (kode 22 11 0) og samlet personale inden for FoU (kode 22 12 0) er 2007.

AFSNIT 5

Indberetning af resultater

Resultaterne indberettes senest 20 måneder efter udløbet af referenceåret.

AFSNIT 6

Rapporter og pilotundersøgelser

1. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen en rapport om definitionen, strukturen og tilgængeligheden af de statistiske data, som skal udarbejdes i forbindelse med dette fælles modul.
2. Angående det detaljeringsniveau, der anvendes i dette bilag, iværksætter Kommissionen i henhold til artikel 5 i nærværende forordning pilotundersøgelser, som foretages af de nationale myndigheder, som defineret i artikel 2 i forordning (EF) nr. 322/97.
3. Pilotundersøgelserne foretages for at vurdere, om det er gennemførligt at tilvejebringe sådanne data, samtidig med at fordelene ved at råde over disse data afvejes mod omkostningerne ved dataindsamlingen og den byrde, der pålægges virksomhederne.
4. Der vil blive foretaget pilotundersøgelser af følgende variabler:

Kode	Titel
	Eksport af varer og tjenester
	Import af varer og tjenester
	Eksport af varer og tjenesteydelser inden for gruppen
	Import af varer og tjenesteydelser inden for gruppen

Eksport, import, eksport inden for gruppen og import inden for gruppen opdeles i varer og tjenesteydelser.

5. Der vil også blive gennemført pilotundersøgelser for at fastslå, om det er muligt at udarbejde data om aktiviteterne i hovedafdeling M, N og O i NACE og data vedrørende variablerne »samlede udgifter til intern FoU« (kode 22 11 0) og »samlet personale inden for FoU« (kode 22 12 0) for så vidt angår aktiviteterne i hovedafdeling G, H, I, K, M, N og O i NACE. Der vil også blive foretaget pilotundersøgelser for at vurdere relevansen og gennemførligheden af samt omkostningerne ved den i afsnit 2 nævnte opdeling af data i størrelsesklasser på basis af antallet af beskæftigede.

BILAG II

FÆLLES MODUL FOR STATISTIK OVER UDENLANDSKE DATTERSELSKABER I UDLANDET

AFSNIT 1

Statistisk enhed

De statistiske enheder omfatter foretagender og alle afdelinger i udlandet, som kontrolleres af en institutionel enhed, der er beliggende i det indberettende land, jf. definitionerne i artikel 2.

AFSNIT 2

Variabler

Der udarbejdes data om følgende variabler, som er defineret i bilaget til forordning (EF) nr. 2700/98:

Kode	Titel
12 11 0	Omsætning
16 11 0	Antal beskæftigede
11 11 0	Antal firmaer

Hvis antallet af beskæftigede ikke foreligger anvendes i stedet antallet af lønmodtagere (kode 16 13 0).

AFSNIT 3

Detaljeringsniveau

Dataene leveres opdelt efter værtsland og det udenlandske datterselskabs aktivitet som angivet i bilag III. Opdelingen efter værtsland og efter aktivitet kombineres på følgende måde:

- Niveau 1 i den geografiske opdeling kombineres med niveau 2 i aktivitetsopdelingen.
- Niveau 2-OUT i den geografiske opdeling kombineres med niveau 1 i aktivitetsopdelingen.
- Niveau 3 i den geografiske opdeling kombineres kun med data om aktiviteten i alt.

AFSNIT 4

Første referenceår og indberetningshyppighed

1. Det første referenceår, for hvilket der skal udarbejdes årlige statistikker, er det kalenderår, hvor denne forordning træder i kraft.
2. Medlemsstaterne leverer herefter data for hvert kalenderår.

AFSNIT 5

Indberetning af resultater

Resultaterne indberettes senest 20 måneder efter udløbet af referenceåret.

AFSNIT 6

Rapporter og pilotundersøgelser

1. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen en rapport om definitionen, strukturen og tilgængeligheden af de statistiske data, som skal udarbejdes i forbindelse med dette fælles modul.
2. Angående det detaljeringsniveau, der anvendes i dette bilag, iværksætter Kommissionen i henhold til artikel 5 i nærværende forordning pilotundersøgelser, som foretages af de nationale myndigheder som defineret i artikel 2 i forordning (EF) nr. 322/97.
3. Pilotundersøgelserne foretages for at vurdere, om det er relevant og gennemførligt at tilvejebringe sådanne data, samtidig med at fordelene ved at råde over disse data afvejes mod omkostningerne ved dataindsamlingen og den byrde, der pålægges virksomhederne.
4. Der vil blive foretaget pilotundersøgelser af følgende variabler:

Kode	Titel
13 31 0	Personaleudgifter
	Eksport af varer og tjenesteydelser
	Import af varer og tjenesteydelser
	Eksport af varer og tjenesteydelser inden for gruppen
	Import af varer og tjenesteydelser inden for gruppen
12 15 0	Værditilvækst i faktorpriser
15 11 0	Bruttoinvesteringer i materielle anlægsaktiver.

BILAG III

NIVEAUER I DEN GEOGRAFISKE OPDELING OG AKTIVITETSOPDELINGEN

Geografisk opdeling	Niveau 1		Niveau 2-OUT (Niveau 1 + 24 lande)
V2	Extra-EU-27	V2	Extra-EU-27
		IS	Island
		LI	Liechtenstein
		NO	Norge
CH	Schweiz	CH	Schweiz
		HR	Kroatien
RU	Rusland	RU	Rusland
		TR	Tyrkiet
		EG	Egypten
		MA	Marokko
		NG	Nigeria
		ZA	Sydafrika
CA	Canada	CA	Canada
US	USA	US	USA
		MX	Mexico
		AR	Argentina
BR	Brasilien	BR	Brasilien
		CL	Chile
		UY	Uruguay
		VE	Venezuela
		IL	Israel
CN	Kina	CN	Kina
HK	Hong Kong	HK	Hong Kong
IN	Indien	IN	Indien
		ID	Indonesien
JP	Japan	JP	Japan
		KR	Sydkorea
		MY	Malaysia
		PH	Filippinerne
		SG	Singapore
		TW	Taiwan
		TH	Thailand
		AU	Australien
		NZ	New Zealand
Z8	Extra EU-27 (ikke opdelt)	Z8	Extra EU-27 (ikke opdelt)
C4	Offshore-finanscentre	C4	Offshore-finanscentre
Z7	Ligelig fordelt kontrol af UCI's (*) i mere end én medlemsstat	Z7	Ligelig fordelt kontrol af UCI's (*) i mere end én medlemsstat

(*) Et datterselskabs øverste kontrollerende institutionelle enhed.

Niveau 2-IN

A1	Verden i alt (alle enheder inkl. indberettende land)
Z9	Den øvrige verden (ekskl. indberettende land)
A2	Kontrolleret af det indberettende land
V1	EU-27 (Intra-EU-27) ekskl. indberettende land
BE	Belgien
BG	Bulgarien
CZ	Den Tjekkiske Republik
DK	Danmark
DE	Tyskland
EE	Estland
GR	Grækenland
ES	Spanien
FR	Frankrig
IE	Irland
IT	Italien
CY	Cypern
LV	Letland
LT	Litauen
LU	Luxembourg
HU	Ungarn
MT	Malta
NL	Nederlandene
AT	Østrig
PL	Polen
PT	Portugal
RO	Rumænien
SI	Slovenien
SK	Slovakiet
FI	Finland
SE	Sverige
UK	Det Forenede Kongerige
Z7	Ligelig fordelt kontrol af UCI's (*) i mere end én medlemsstat
V2	Extra-EU-27
AU	Australien
CA	Canada
CH	Schweiz
CN	Kina
HK	Hong Kong
IL	Israel
IS	Island
JP	Japan
LI	Liechtenstein
NO	Norge
NZ	New Zealand
RU	Rusland
TR	Tyrkiet
US	USA
C4	Offshore-finanscentre
Z8	Extra EU-27 (ikke opdelt)

(*) Et datterselskabs øverste kontrollerende institutionelle enhed.

Niveau 3

AD	Andorra	EE	Estland (*)	KZ	Kasakhstan	QA	Qatar
AE	De Forenede Arabiske Emirater	EG	Egypten	LA	Den Demokratiske Folkerepublik Laos	RO	Rumænien (*)
AF	Afghanistan	ER	Eritrea	LB	Libanon	RS	Serbien
AG	Antigua og Barbuda	ES	Spanien (*)	LC	Saint Lucia	RU	Rusland
AI	Anguilla	ET	Etiopien	LI	Liechtenstein	RW	Rwanda
AL	Albanien	FI	Finland (*)	LK	Sri Lanka	SA	Saudi-Arabien
AM	Armenien	FJ	Fiji	LR	Liberia	SB	Salomonøerne
AN	De Nederlandske Antiller	FK	Falklandsøerne	LS	Lesotho	SC	Seychellerne
AO	Angola	FM	Sammenslutningen af Mikronesiske Stater	LT	Litauen (*)	SD	Sudan
AQ	Antarktis	FO	Færøerne	LU	Luxembourg (*)	SE	Sverige (*)
AR	Argentina	FR	Frankrig (*)	LV	Letland (*)	SG	Singapore
AS	Amerikansk Samoa	GA	Gabon	LY	Den Folkesocialistiske Libyske Arabiske Jamahiriya	SH	Saint Helena
AT	Østrig (*)	GD	Grenada	MA	Marokko	SI	Slovenien (*)
AU	Australien	GE	Georgien	MD	Republikken Moldova	SK	Slovakiet (*)
AW	Aruba	GG	Guernsey	ME	Montenegro	SL	Sierra Leone
AZ	Aserbajdsjan	GH	Ghana	MG	Madagaskar	SM	San Marino
BA	Bosnien-Hercegovina	GI	Gibraltar	MH	Marshalløerne	SN	Senegal
BB	Barbados	GL	Grønland	MK ⁽¹⁾	Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien	SO	Somalia
BD	Bangladesh	GM	Gambia	ML	Mali	SR	Surinam
BE	Belgien (*)	GN	Guinea	MM	Myanmar	ST	São Tomé og Príncipe
BF	Burkina Faso	GQ	Ækvatorialguinea	MN	Mongoliet	SV	El Salvador
BG	Bulgarien (*)	GR	Grækenland (*)	MO	Macao	SY	Den Syriske Arabiske Republik
BH	Bahrain	GS	South Georgia og De Sydlige Sandwichøer	MP	Nordmarianerne	SZ	Swaziland
BI	Burundi	GT	Guatemala	MR	Mauretanien	TC	Turks- og Caicosøerne
BJ	Benin	GU	Guam	MS	Montserrat	TD	Tchad
BM	Bermudaøerne	GW	Guinea-Bissau	MT	Malta (*)	TF	De Franske Besiddelser i Det Sydlige Indiske Ocean
BN	Negara Brunei Darussalam	GY	Guyana	MU	Mauritius	TG	Togo
BO	Bolivia	HK	Hong Kong	MV	Maldiverne	TH	Thailand
BR	Brasilien	HM	Heard Island and McDonald Islands	MW	Malawi	TJ	Tadsjikistan
BS	Bahamaøerne	HN	Honduras	MX	Mexico	TK	Tokelauøerne
BT	Bhutan	HR	Kroatien	MY	Malaysia	TM	Turkmenistan
BV	Bouvetøen	HT	Haiti	MZ	Mozambique	TN	Tunesien
BW	Botswana	HU	Ungarn (*)	NA	Namibia	TO	Tonga

(¹) Foreløbig kode, der ikke berører landets endelige benævnelse, der anvendes efter afslutningen af de forhandlinger, der for øjeblikket finder sted i FN-regi.

BY	Belarus	ID	Indonesien	NC	Ny Caledonien	TP	Østtimor
BZ	Belize	IE	Irland (*)	NE	Niger	TR	Tyrkiet
CA	Canada	IL	Israel	NF	Norfolk Island	TT	Trinidad og Tobago
CC	Cocosøerne (Keelingøerne)	IM	Isle of Man	NG	Nigeria	TV	Tuvalu
CD	Congo (Den Demokratiske Republik)	IN	Indien	NI	Nicaragua	TW	Taiwan
CF	Centralafrikanske Republik, Den	IO	Britiske områder i Det Indiske Ocean	NL	Nederlandene (*)	TZ	Tanzania (Den Forenede Republik)
CG	Republikken Congo	IQ	Irak	NO	Norge	UA	Ukraine
CH	Schweiz	IR	Iran, Den Islamiske Republik	NP	Nepal	UG	Uganda
CI	Elfenbenskysten	IS	Island	NR	Nauru	UK	Det Forenede Kongerige (*)
CK	Cookøerne	IT	Italien (*)	NU	Niueøen	UM	Mindre øer fjernt fra USA
CL	Chile	JE	Jersey	NZ	New Zealand	US	USA
CM	Cameroun	JM	Jamaica	OM	Oman	UY	Uruguay
CN	Kina	JO	Jordan	PA	Panama	UZ	Usbekistan
CO	Colombia	JP	Japan	PE	Peru	VA	Pavestolen (Vatikanstaten)
CR	Costa Rica	KE	Kenya	PF	Fransk Polynesien	VC	Saint Vincent og Grenadinerne
CU	Cuba	KG	Kirgisistan	PG	Papua Ny Guinea	VE	Venezuela
CV	Kap Verde	KH	Cambodja	PH	Filippinerne	VG	De Britiske Jomfruøer
CX	Juleøen	KI	Kiribati	PK	Pakistan	VI	De Amerikanske Jomfruøer
CY	Cypern (*)	KM	Comorerne	PL	Polen (*)	VN	Vietnam
CZ	Den Tjekkiske Republik (*)	KN	St Kitts og Nevis	PN	Pitcairn	VU	Vanuatu
DE	Tyskland (*)	KP	Nordkorea	PS	Det besatte palæstinensiske område	WF	Wallis og Futuna
DJ	Djibouti	KR	Sydkorea	PT	Portugal (*)	WS	Samoa
DK	Danmark (*)	KW	Kuwait	PW	Palau	YE	Yemen
DM	Dominica	KY	Caymanøerne	PY	Paraguay		
DO	Den Dominikanske Republik					ZA	Sydafrika
DZ	Algeriet					ZM	Zambia
EC	Ecuador	Z8	Extra EU-27 (ikke opdelt)			ZW	Zimbabwe
A2	Kontrolleret af det indberettende land	Z7	Ligelig fordelt kontrol af UCI's i mere end en medlemsstat (**)				

(*) Kun udenlandske datterselskaber i indlandet.

(**) Et datterselskabs øverste kontrollerende institutionelle enhed.

Aktivitetsopdeling

Niveau 1	Niveau 2	
		NACE rev. 1.1 (!)
AKTIVITETEN I ALT	AKTIVITETEN I ALT	Hovedafd. C-O (ekskl. L)
RÅSTOFINDVINDING	RÅSTOFINDUDVINDING Herunder: Udvinding af olie og gas	Hovedafd. C
FREMSTILLINGSVIRK- SOMH.	FREMSTILLINGSVIRKSOMHED Næringsmidler Tekstiler og beklædningsartikler Træ, forlagsvirksomhed og trykning Tekstil- og træaktiviteter I ALT Raffinerede olieprodukter og andre behandlinger Fremstilling af kemiske produkter Gummi og plastprodukter	Hovedgr. 11 Hovedafd. D Afdeling DA Afdeling DB Afdeling DD & DE
Olieprodukter, kemi- ske produkter, gummi- og plastpro- dukter.	Olieprodukter, kemiske produkter, gummi- og plastprodukter I ALT Metalprodukter Maskiner og udstyr Olieprodukter, kemiske produkter, gummi- og plastprodukter I ALT Kontormaskiner og edb-udstyr Radio-, tv- og kommunikationsudstyr	Afdeling DJ Hovedgr. 29 Hovedgr. 30 Hovedgr. 32
Kontormask., edb, radio, tv, komm.	Kontormaskiner, edb-udstyr, radio-, tv- og kommunikationsudstyr I ALT Motorkøretøjer Andre transportmidler	Hovedgr. 34 Hovedgr. 35
Køretøjer og andre transportmidler.	Køretøjer og andre transportmidler I ALT Fremstillingsvirksomhed i.a.n.	
ELEKTRICITET, GAS OG VAND	ELEKTRICITET, GAS OG VAND	Hovedafd. E
BYGGE- OG ANLÆGSVIRK.	BYGGE- OG ANLÆGSVIRKSOMHED	Hovedafd. F
TJENESTER I ALT	TJENESTER I ALT	
HANDEL OG REPA- RATION	HANDEL OG REPARATION Handel med, vedligeholdelse og reparation af motorkøretøjer og motorcykler; servicestationer Engroshandel og agenturhandel undtagen med motorkøretøjer og motorcykler Detailhandel undtagen med motorkøretøjer og motorcykler; rep. af varer til personlig brug og holdningsbrug	Hovedafd. G Hovedgr. 50 Hovedgr. 51 Hovedgr. 52
HOTEL- & RESTAU- RATIONSV.	HOTEL- OG RESTAURATIONSVIRKSOMHED	Hovedafd. H
TRANSP., OPLAGR. OG KOM.	TRANSPORT, OPLAGRINGSVIRKSOMHED OG KOMMUNIKATION Transport og oplagringsvirksomhed Landtransport; rørtransport Skibsfart Lufttransport Hjælpevirksomhed i forbindelse med transport; rejsebureauvirksomhed og transportformidling Post og telekommunikation Postbefordring og kurertjeneste Telekommunikation	Hovedafd. I Hovedgr. 60, 61, 62, 63 Hovedgr. 60 Hovedgr. 61 Hovedgr. 62 Hovedgr. 63 Hovedgr. 64 Gruppe 64.1 Gruppe 64.2
PENGEINST., FINANS., FORS.	PENGEINSTITUTTER, FINANSIERINGS- OG FORSIKRINGSVIRK- SOMHED Bank- og finansieringsvirksomhed undtagen forsikring og pensions- forsikring Forsikring og pensionsforsikring bortset fra lovpligtig socialforsikring Servicevirksomhed i forbindelse med pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed VIRKSOMHED I FORBINDELSE MED FAST EJENDOM	Hovedafd. J Hovedgr. 65 Hovedgr. 66 Hovedgr. 67
	UDLEJNING AF MASKINER OG VARER TIL PERS. BRUG OG HUS- HOLDNINGSBRUG	Hovedafd. K, hovedgr. 70 Hovedafd. K, hovedgr. 71

Niveau 1	Niveau 2	
		NACE rev. 1.1 ⁽¹⁾
DATABEH. & VIRKSOMH I.F.M. FORSKN. & UDVIKLING ANDEN FORRETNINGSSERV.	DATABEHANDLING OG VIRKSOMHED I FORBINDELSE HERMED	Hovedafd. K, hovedgr. 72
	FORSKNING OG UDVIKLING	Hovedafd. K, hovedgr. 73
	ANDEN FORRETNINGSSERVICE	Hovedafd. K, hovedgr. 74
	Advokatvirksomhed, bogførings- og revisionsvirksomhed, markedsanalyser, konsulentvirksomhed	Gruppe 74.1
	Advokatvirksomhed	Undergruppe 74.11
	Bogførings- og revisionsvirksomhed, skatterådgivning	Undergruppe 74.12
	Markedsanalyser og offentlig meningsmåling	Undergruppe 74.13
	Virksomhedsrådgivning	Undergruppe 74.14
	Ikke-finansielle holdingselskaber	Undergruppe 74.15
	Arkitekt- og ingeniørvirksomhed og anden teknisk rådgivning	Gruppe 74.2
	Reklamevirksomhed	Gruppe 74.4
	Anden forretningservice i.a.n.	Gruppe 74.3, 74.5, 74.6, 74.7, 74.8
	UNDERVISNING	Hovedafd. M
SUNDHEDSVÆSEN OG SOCIALE FORANSTALTNINGER	Hovedafd. N	
KLOAKVÆSEN, RENOVATIONSVÆSEN OG RENHOLDELSE	Hovedafd. O, hovedgr. 90	
ORGANISATIONER OG FORENINGER I.A.N.	Hovedafd. O, hovedgr. 91	
AKTIV. I.F.M. FRITID, KULTUR	AKTIVITETER I FORBINDELSE MED FRITID, KULTUR. AKTIVITETER OG SPORTSAKTIV	Hovedafd. O, hovedgr. 92
	Film og video, radio- og tv-virksomhed, anden forlystelsesvirksomhed	Gruppe 92.1, 92.2, 92.3
	Pressebureauer	Gruppe 92.4
	Biblioteker, arkiver og museer og anden kulturel virksomhed	Gruppe 92.5
	Sport og andre aktiviteter i forbindelse med fritid	Gruppe 92.6, 92.7
	ANDEN SERVICEVIRKSOMHED	Hovedafd. O, hovedgr. 93
	Ikke opdelt	

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 af 9. oktober 1990 om den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter i De Europæiske Fællesskaber (EFT L 293 af 24.10.1990, s. 1). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1893/2006.

Niveau 3 (NACE rev. 1.1)	
Position	Krævet detaljeringsniveau
Erhvervsøkonomi	Hovedafdeling C-K
Råstofudvinding	Hovedafdeling C
Fremstillingsvirksomhed	Hovedafdeling D Afdelingerne DA-DN Alle hovedgrupper (15-37) Aggregater: Højteknologi 24.4, 30, 32, 33, 35.3 Teknologi på mellemhøjt niveau 24 undt. 24.4, 29, 31, 34, 35.2, 35.4, 35.5 Teknologi på mellemlavt niveau 23, 25-28, 35.1 Lavteknologi 15-22, 36, 37
Elektricitets-, gas- og vandforsyning	Hovedafdeling E Alle hovedgrupper (40 og 41)
Bygge- og anlægsvirksomhed	Hovedafdeling F (hovedgruppe 45) Alle grupper (45.1-45.5)
Engroshandel og detailhandel; reparation af motorkøretøjer, motorcykler og varer til personlig brug eller til husholdninger	Hovedafdeling G Alle hovedgrupper (50-52) Gruppe 50.1 + 50.2 + 50.3, 50.4, 50.5, 51.1-51.9 Gruppe 52.1-52.7
Hotel- og restaurationsvirksomhed	Hovedafdeling H (hovedgruppe 55) Gruppe 55,1-55.5
Transport, oplagringsvirksomhed og kommunikation	Hovedafdeling I Alle hovedgrupper Gruppe 60.1, 60.2, 60.3, 63.1 + 63.2, 63.3, 63.4 64.1, 64.2
Pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed	Hovedafdeling J Alle hovedgrupper
ast ejendom, udlejning og forretnings-service	Hovedafdeling K Hovedgruppe 70 Hovedgruppe 71, gruppe 71.1 + 71.2, 71.3 og 71.4 Hovedgruppe 72, gruppe 72.1-72.6 Hovedgruppe 73 Hovedgruppe 74, aggregaterne 74.1-74.4 og 74.5-74.8

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 717/2007

af 27. juni 2007

om roaming på offentlige mobiltelefonnet i Fællesskabet og om ændring af direktiv 2002/21/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) De høje priser, der skal betales af brugerne af de offentlige mobiltelefonnet, f.eks. studerende, forretningsrejsende og turister, når de benytter deres mobiltelefon under rejse i udlandet i Fællesskabet, er en kilde til bekymring både hos de nationale tilsynsmyndigheder og hos forbrugerne og fællesskabsinstitutionerne. De urimeligt høje detailtakster er resultatet af høje engrostakster, der opkræves af den udenlandske værts-netudbyder, og også i mange tilfælde en høj detailavance, der opkræves af kundens egen netudbyder. Nedsættelser af engrostaksterne er ofte ikke blevet videregivet til detailkunden. Til trods for, at visse udbydere for nylig har indført takstordninger, der giver kunderne mere fordelagtige betingelser og lavere priser, er der meget der tyder på, at forholdet mellem omkostninger og priser ikke svarer til, hvad der ville kendetegne markeder med fuldkommen konkurrence.

⁽¹⁾ EUT C 324 af 30.12.2006, s. 42.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 23.5.2007 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 25.6.2007.

(2) Oprettelsen af et europæisk socialt, kulturelt og uddannelsesmæssigt område, der bygger på mobilitet for enkeltpersoner, bør forbedre kommunikationen mellem personer med henblik på at skabe et reelt »Europa for Borgerne«.

(3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet) ⁽³⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelse til at udbyde elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) ⁽⁴⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) ⁽⁵⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligt-direktivet) ⁽⁶⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) ⁽⁷⁾, (i det følgende samlet benævnt »2002-rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation«), tager sigte på at skabe et indre marked for elektronisk kommunikation i Fællesskabet, samtidig med at der sikres et højt forbrugerbeskyttelsesniveau gennem øget konkurrence.

(4) Denne forordning er ikke et isoleret tiltag, men supplerer og understøtter, for så vidt angår roaming i Fællesskabet, 2002-rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation. Disse rammebestemmelser har ikke givet de nationale myndigheder tilstrækkelige instrumenter til at gribe ind på en effektiv og håndfast måde over for prisfastsættelsen for roamingtjenester i Fællesskabet og sikrer derfor ikke, at det indre marked for roamingtjenester er velfungerende. Denne forordning er et hensigtsmæssigt middel til at rette op på denne situation.

⁽³⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 21.

⁽⁵⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33.

⁽⁶⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 51.

⁽⁷⁾ EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37. Ændret ved direktiv 2006/24/EF (EUT L 105 af 13.4.2006, s. 54).

- (5) 2002-rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation bygger på det princip, at der kun bør pålægges regulerende forhåndsforpligtelser, hvis der ikke er reel konkurrence, og fastsætter bestemmelser om en proces med regelmæssige markedsanalyser og fornyet vurdering af forpligtelserne fra de nationale tilsynsmyndigheders side, som kan føre til pålæggelse af forhåndsforpligtelser over for udbydere, der udpeges som havende en stærk markedsposition. De elementer, der indgår i denne proces, omfatter afgrænsning af relevante markeder i overensstemmelse med Kommissionens henstilling⁽¹⁾ om relevante produkt- og tjenestemarkeder inden for den elektroniske kommunikationssektor, som er underlagt forhåndsregulering i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF (i det følgende benævnt »henstillingen«), analyse af de afgrænsede markeder i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer for markedsanalyse og beregning af stærk markedsposition i henhold til EU-rammebestemmelserne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester⁽²⁾, udpegning af udbydere med en stærk markedsposition og pålæggelse af forhåndsforpligtelser på de således udpegede udbydere.
- (6) Henstillingen udpeger det nationale engrosmarked for international roaming på offentlige mobiltelefonnet som et relevant marked, der er underlagt forhåndsregulering. Det arbejde, der er blevet udført af de nationale tilsynsmyndigheder (både enkeltvis og inden for De Europæiske Tilsynsmyndigheders Gruppe) med at analysere de nationale engrosmarkeder for international roaming, har imidlertid vist, at det endnu ikke har været muligt for nogen national tilsynsmyndighed at gribe effektivt ind over for de høje engrostakster inden for roaming i Fællesskabet på grund af vanskeligheden med at udpege virksomheder med en stærk markedsposition i lyset af de særlige forhold, der gør sig gældende inden for international roaming, bl.a. dens grænseoverskridende karakter.
- (7) Hvad angår detaillevering af internationale roamingtjenester, udpeger henstillingen ikke noget detailmarked for international roaming som et relevant marked, hvilket bl.a. skyldes, at internationale roamingtjenester på detailniveau ikke købes uafhængigt, men kun udgør ét element i en bredere detailpakke, som kunderne køber af deres hjemmeudbydere.
- (8) Desuden er de nationale tilsynsmyndigheder, der er ansvarlige for at beskytte og fremme interesserne hos mobiltelefonkunder, som normalt er bosiddende på deres område, ikke i stand til at kontrollere adfærden hos netudbydere i det besøgte net, som befinder sig i andre medlemsstater og som kunderne er afhængige af, når de benytter internationale roamingtjenester. Denne forhindring kan også formindske effektiviteten i foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer på basis af deres residualkompetence til at indføre forbrugerbeskyttelsesregler.
- (9) Som følge heraf er medlemsstaterne under pres for at træffe foranstaltninger for at gribe ind over for takstniveauet for international roaming, men ordningen med regulerende forhåndsindgriben fra de nationale tilsynsmyndigheders side i henhold til 2002-rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation har ikke vist sig tilstrækkelig til at sætte myndighederne i stand til at gribe afgørende ind for at forsvare forbrugernes interesse på dette særlige område.
- (10) Endvidere opfordres Kommissionen i Europa-Parlamentets beslutning om elektronisk kommunikation i EU, regulering og markeder, 2004⁽³⁾, til at tage nye initiativer for at nedbringe de høje takster i den grænseoverskridende mobiltelefontrafik, mens Det Europæiske Råd på sit møde den 23. og 24. marts 2006 konkluderede, at en målrettet, effektiv og integreret informations- og kommunikationsteknologipolitik både på europæisk og nationalt plan er afgørende for at nå Lissabon-strategiens fornyede mål om økonomisk vækst og produktivitet, og noterede i denne sammenhæng, at det var af stor betydning for konkurrenceevnen at nedbringe roamingtaksterne.
- (11) 2002-rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation, baseret på de overvejelser, der var fremherskende dengang, tog sigte på at fjerne alle handelshindringer mellem medlemsstaterne inden for det område, de harmoniserede, bl.a. hvad angår foranstaltninger, der påvirker roamingtaksterne. Dette bør imidlertid ikke forhindre, at de harmoniserede regler tilpasses andre overvejelser, således at man finder det mest effektive middel til at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, samtidig med at betingelserne for det indre markeds funktion forbedres.
- (12) 2002-rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation, navnlig rammedirektivet bør derfor ændres for at muliggøre en fravigelse af gældende regler, nemlig at taksterne for udbud af tjenester bør fastsættes ved kommercielle aftaler, hvis der ikke foreligger en stærk markedsposition, og dermed give plads for supplerende regulerende forpligtelser, som afspejler de særlige kendetegn ved roamingtjenester i Fællesskabet.
- (13) Detail- og engrosroamingmarkederne har deres helt egne særlige kendetegn, som begrundet ekstraordinære foranstaltninger, som går videre end de ordninger, der ellers er til rådighed under 2002-rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation.

(¹) EUT L 114 af 8.5.2003, s. 45.

(²) EFT C 165 af 11.7.2002, s. 6.

(³) EUT C 285 E af 22.11.2006, s. 143.

- (14) Der bør pålægges regulerende forpligtelser både på detail- og engrosniveau for at beskytte roamingkundernes interesser, idet erfaringen har vist, at nedsættelser af engrostaksterne for roamingtjenester i Fællesskabet ikke altid afspejles i lavere detailtakster for roaming, fordi der mangler incitamenter til at gøre det. På den anden side kunne initiativer til at nedbringe niveauet i detailtaksterne uden at røre ved niveauet i de engrosomkostninger, der knytter sig til at levere tjenesterne, indebære risiko for at forstyrre roamingmarkedets funktion i Fællesskabet.
- (15) Disse regulerende forpligtelser bør træde i kraft snarest muligt, men samtidig give de berørte udbydere en rimelig tidsfrist til at tilpasse deres takster og udbud af tjenester for at sikre, at de overholdes, og bør gælde direkte i alle medlemsstater.
- (16) Der bør benyttes en fælles tilgang til at sikre, at brugere af jordbaserede offentlige mobiltelefonnet under rejse i Fællesskabet ikke betaler for høje takster for roamingtelefonitjenester i Fællesskabet, når de foretager eller modtager talebaserede opkald, hvorved der opnås et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, samtidig med at konkurrencen mellem mobiludbydere sikres og tilskyndelsen til innovation og forøgelsen af forbrugernes valgmuligheder bevares. I lyset af de involverede tjenesters grænseoverskridende karakter er der behov for denne fælles tilgang, således at mobiludbydere kan benytte ét sammenhængende regelsæt baseret på objektive kriterier.
- (17) Den mest effektive og proportionale tilgang til regulering af takstniveauet for at foretage og modtage roamingopkald i Fællesskabet består i på fællesskabsniveau at fastsætte en maksimal gennemsnitlig minuttakst på engrosniveau og fastsætte et loft over taksterne på detailniveau ved at indføre en eurotarif. Den gennemsnitlige engrostakst bør finde anvendelse på samtlige kombinationer af to netudbydere i Fællesskabet over en nærmere bestemt periode.
- (18) Eurotariffen bør fastsættes på et niveau, der sikrer udbydere en tilstrækkelig fortjenstmargen og tilskynder til konkurrerende roamingudbud til lavere takster. Udbydere bør aktivt og gratis og på en klar og gennemsigtig måde tilbyde alle deres roamingkunder en eurotarif.
- (19) Denne lovgivningsmæssige tilgang bør sikre, at detailtakster for roaming i Fællesskabet mere rimeligt afspejler de underliggende omkostninger, der er forbundet med at levere tjenesten, end det hidtil har været tilfældet. Den maksimale eurotarif, der må tilbydes roamingkunder, bør derfor muliggøre en rimelig fortjenstmargen i forhold til engrosomkostningerne ved at udbyde roamingtjenesten, samtidig med at udbydere tillades at konkurrere ved at differentiere deres udbud og tilpasse deres takststruktur til markedsforholdene og forbrugernes præferencer. Denne lovgivningsmæssige tilgang bør ikke finde anvendelse på tillægstjenester.
- (20) Denne lovgivningsmæssige tilgang bør være enkel at gennemføre og overvåge for at lette den administrative byrde mest muligt både for de udbydere, som berøres af de krav, den stiller, og for de nationale tilsynsmyndigheder, der har til opgave at overvåge og håndhæve den. Den bør også være gennemskuelig og umiddelbart forståelig for alle mobiltelefonkunder i Fællesskabet. Desuden bør den skabe sikkerhed og forudsigelighed for de udbydere, som tilbyder engros- og detailroamingtjenester. De maksimale minuttakster på engros- og detailniveau bør derfor fastsættes i denne forordning.
- (21) Den således fastlagte maksimale gennemsnitlige minuttakst på engrosniveau bør tage hensyn til de forskellige elementer, der indgår i et roamingopkald i Fællesskabet, herunder udgifter til originering og terminering af opkald over mobilnet, samt overheads og udgifter til signalering og transit. Det mest hensigtsmæssige benchmark for originering og terminering af opkald er den gennemsnitlige mobiltermineringstakst, som anvendes af mobilnetudbydere i Fællesskabet, og som beregnes på grundlag af oplysninger fra de nationale tilsynsmyndigheder og offentliggøres af Kommissionen. Den maksimale gennemsnitlige minuttakst i henhold til denne forordning bør derfor fastsættes under hensyntagen til den gennemsnitlige mobiltermineringstakst, der kan tjene som benchmark for de medgåede omkostninger. Den maksimale gennemsnitlige minuttakst på engrosniveau bør nedsættes en gang om året for at tage hensyn til de nedskæringer i mobiltermineringstaksterne, som de nationale tilsynsmyndigheder gennemfører med regelmæssige mellemrum.
- (22) Den eurotarif, der bør gælde på detailniveau, bør give roamingkunder sikkerhed for, at de ikke betaler en for høj takst, når de foretager eller modtager et reguleret roamingopkald, samtidig med at hjemmeudbydere får tilstrækkeligt råderum til at differentiere de produkter, de tilbyder kunderne.
- (23) Alle forbrugere bør uden ekstraudgifter eller forhåndsbetinger have mulighed for at vælge en simpel roamingtakst, som ikke overstiger regulerede takster. En rimelig margin mellem engrosomkostningerne og detailprisen bør sikre, at udbydere kan få dækket alle deres særlige roamingomkostninger på detailniveau herunder en passende andel af udgifter til markedsføring og tilskud til mobiltelefoner, samtidig med, at der er tilstrækkeligt til at sikre en rimelig fortjeneste. Indførelsen af en eurotarif er en hensigtsmæssig måde til både at sikre beskyttelse for forbrugere og fleksibilitet for udbydere. Som det er tilfældet på engrosniveau bør de maksimale eurotariffer nedsættes en gang om året.

- (24) Nye roamingkunder bør modtage fuldstændige oplysninger om de forskellige eksisterende takster for roaming i Fællesskabet, herunder de takster, som er i overensstemmelse med eurotariffen. Eksisterende roamingkunder bør have mulighed for at vælge en ny takst, som er i overensstemmelse med eurotariffen eller en hvilken som helst anden takst inden for et vist tidsrum. Med hensyn til eksisterende roamingkunder, som ikke foretager et sådant valg inden for dette tidsrum, bør der skelnes mellem de kunder, som allerede havde valgt en bestemt roamingtakst eller -pakke før denne forordnings ikrafttræden og de kunder, som ikke havde foretaget et valg. Sidstnævnte bør automatisk opkræves en takst, der overholder denne forordning. Roamingkunder, som allerede nyder godt af særlige roamingtakster eller -pakker, der opfylder deres individuelle behov, og som de har valgt af den årsag, bør bibeholde deres nuværende takstvilkår, medmindre de efter en påmindelse om deres nuværende takstforhold giver udtryk for et andet valg inden for det fastsatte tidsrum. Sådanne særlige roamingtakster kan f.eks. omfatte »flat-rate« roamingtakster, ikke offentligt tilgængelige takster, takster med yderligere faste roaminggebyrer, takster med minutpriser, som er lavere end den maksimale eurotarif eller takster med opkaldsafgifter.
- (25) Udbydere af detailroamingtjenester i Fællesskabet bør gives en tidsfrist, inden for hvilken de kan tilpasse deres priser til de lofter, der er fastsat i denne forordning.
- (26) Tilsvarende bør udbydere af engrosroamingtjenester i Fællesskabet have en tilpasningsperiode for at anvende de lofter, der er fastsat i denne forordning.
- (27) Da det i nærværende forordning bestemmes, at direktiverne, som udgør 2002-rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation, ikke berører særlige foranstaltninger, der vedtages for at regulere roamingtakster for mobiltaletelefoniopkald i Fællesskabet, og da udbydere af roamingtjenester i Fællesskabet i henhold til denne forordning kan blive nødt til at foretage ændringer i deres detailroamingtakster for at opfylde kravene i forordningen, bør sådanne ændringer ikke give mobilkunder ret til i henhold til den nationale gennemførelseslovgivning om 2002-rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation at opsige deres kontrakter.
- (28) Denne forordning bør ikke berøre innovative tilbud til forbrugere, som er gunstigere end den maksimale eurotarif, der er fastsat i denne forordning, men bør derimod tilskynde til innovative tilbud til roamingkunderne til lavere takster. Denne forordning gør det ikke nødvendigt at gennemføre roamingtakster i tilfælde, hvor de er blevet helt afskaffet, eller at forhøje hidtidige roamingtakster til de lofter, der er fastsat i denne forordning.
- (29) Hjemmeudbydere kan tilbyde en månedlig alt inkluderende »flat-rate« pris for rimelig anvendelse, som ikke er underlagt noget takstloft. Denne »flat-rate« pris kan også omfatte roaming i Fællesskabet og/eller datakommunikationstjenester (herunder SMS (Short Message Service) og MMS (Multimedia Messaging Service)) i Fællesskabet.
- (30) For at sikre at alle brugere af mobiltaletelefoni kan drage fordel af denne forordnings bestemmelser bør kravene til detailpriserne finde anvendelse, uanset om roamingkunderne har en kontrakt om forudgående eller efterfølgende afregning med deres hjemmeudbydere, og uanset om hjemmeudbyderen råder over sit eget net, er en virtuel mobilnetudbyder eller gensælger af mobiltaletelefonitjenester.
- (31) I tilfælde af, at udbydere af mobiltelefonitjenester i Fællesskabet befinder sig i en situation, hvor fordelene for deres kunder ved interoperabilitet og end-to-end forbindelser trues som følge af opsigelse eller trussel om opsigelse af deres roamingaftaler med mobilnetudbydere i andre medlemsstater, eller er ude af stand til at tilbyde deres kunder mobiltelefonitjenester i en anden medlemsstat, fordi de ikke har en aftale med mindst én engrosnetudbyder, bør de nationale tilsynsmyndigheder om nødvendigt anvende de beføjelser, de er tillagt i medfør af artikel 5 i adgangsdirektivet til at sikre tilstrækkelig adgang og samtrafik for at garantere en sådan end-to-end forbindelse og interoperabilitet af tjenester under hensyntagen til målsætningerne i artikel 8 i rammedirektivet, herunder navnlig skabelsen af et velfungerende indre marked for elektroniske kommunikationstjenester.
- (32) For at forbedre gennemsigtigheden i detailtaksterne for at foretage og modtage regulerede roamingopkald i Fællesskabet og for at hjælpe roamingkunder med at træffe afgørelse om brugen af deres mobiltelefon under rejse i udlandet bør udbydere af mobiltelefonitjenester gøre det muligt for deres roamingkunder nemt og gratis at indhente oplysninger om de roamingtakster, der gælder for dem, når de foretager eller modtager opkald i en besøgt medlemsstat. Desuden bør udbydere efter anmodning og gratis give deres kunder yderligere oplysninger om minuttaksten eller dataenhedstaksten (inklusive moms) for at foretage eller modtage talebaserede opkald og også for at sende eller modtage SMS, MMS og andre datakommunikationstjenester i den besøgte medlemsstat.

- (33) Gennemsigtighed indebærer også, at udbydere giver oplysninger om roamingtaksterne, navnlig eurotariffen og den alt inkluderende »flat-rate« pris såfremt en sådan tilbydes, når der tegnes abonnement og hver gang, der sker ændringer i roamingtaksterne. Hjemmeudbydere bør orientere om roamingtakster på hensigtsmæssig vis, f.eks. gennem regninger, internettet, tv-reklamer eller med post. Hjemmeudbydere bør sikre, at alle deres roamingkunder er klar over, at der findes regulerede takster, og tilsende dem en klar og saglig meddelelse om betingelserne for eurotariffen og retten til at skifte til og fra den.
- (34) De nationale tilsynsmyndigheder, der er ansvarlige for at udføre opgaver under 2002-rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation, bør tildeles de nødvendige beføjelser til at overvåge og håndhæve forpligtelserne i denne forordning inden for deres område. De bør også overvåge udviklingen i taksterne for tale- og datatjenester for mobiltelefonkunder, der roamer i Fællesskabet, herunder om nødvendigt de særlige omkostninger, der er forbundet med at foretage eller modtage roamingopkald i Fællesskabets mest perifere regioner, og nødvendigheden af at sikre, at disse omkostninger i tilstrækkelig grad kan dækkes ind på engrosmarkedet, samt at trafikstyringsmetoder ikke anvendes til at begrænse valgmulighederne til skade for kunderne. De bør sikre, at der stilles opdaterede oplysninger om anvendelsen af denne forordning til disposition for interesserede parter, og offentliggøre resultaterne af denne overvågning hvert halve år. Oplysningerne bør opdeles efter, om der er tale om erhvervs-kunder, og om der er tale om efterfølgende betaling eller forudbetaling.
- (35) Indenlandsk roaming i Fællesskabets mest perifere regioner, hvor mobiltelefon-tilladelserne afviger fra dem, der tildeles for resten af landets territorium, kan gøres til genstand for takstnedsættelser, som svarer til dem der gælder på roamingmarkedet i Fællesskabet. Gennemførelsen af denne forordning bør ikke medføre, at kunder, som anvender indenlandske roamingtjenester, prismæssigt stilles ringere end kunder, der anvender grænseoverskridende roamingtjenester i Fællesskabet. Med henblik herpå kan de nationale myndigheder træffe yderligere foranstaltninger i overensstemmelse med fællesskabsretten.
- (36) I betragtning af at nye mobildatakommunikationstjenester vinder stadig mere frem parallelt med taletelefoni, bør nærværende forordning også gøre det muligt at overvåge udviklingen på markedet for disse tjenester. Kommissionen bør derfor også overvåge markedet for roamingtjenester for datakommunikation herunder SMS og MMS.
- (37) Medlemsstaterne bør indføre sanktioner, som pålægges ved overtrædelse af denne forordning.
- (38) Eftersom målene for denne forordning, nemlig at oprette en fælles tilgang, der skal sikre, at brugerne af offentlige mobiltelefonnet under rejse i Fællesskabet ikke betaler for høje takster for roamingtjenester i Fællesskabet, når de foretager eller modtager talebaserede opkald, hvorved der sikres et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, samtidig med at konkurrencen mellem mobiltelefonudbydere sikres, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne på en sikker, harmoniseret og passende måde og dermed bedre kan opfyldes på fællesskabsplan, kan Fællesskabet vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (39) Denne fælles tilgang bør være gældende i en begrænset periode. Denne forordning kan på baggrund af resultaterne af en revision fra Kommissionens side forlænges eller ændres. Kommissionen bør undersøge forordningens effektive virkning og hvilket bidrag den har ydet til gennemførelsen af rammebestemmelserne og et velfungerende indre marked og også undersøge, hvilke konsekvenser forordningen har haft for mindre udbydere af mobiltelefoni i Fællesskabet og for deres stilling på roamingmarkedet i Fællesskabet -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Emne og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning indføres en fælles tilgang for at sikre at brugere af offentlige mobiltelefonnet under rejse i Fællesskabet ikke betaler for høje takster for roamingtjenester i Fællesskabet, når de foretager og modtager opkald, hvorved der opnås et velfungerende indre marked og et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, samtidig med at konkurrencen mellem mobiltelefonudbydere sikres og at incitamenter til innovation og valgmuligheder for forbrugerne bevares. Den fastsætter regler for de takster, som mobiludbydere må opkræve for levering af internationale roamingtjenester for talebaserede opkald med originering og terminering i Fællesskabet, og gælder både for takster, der opkræves mellem netudbydere på engrosniveau, og for takster, der opkræves af hjemmeudbydere på detailniveau.

2. Ved denne forordning fastsættes også bestemmelser, som tager sigte på at øge prisgennemsigtigheden og forbedre oplysningerne om takster til brugerne af roamingtjenester i Fællesskabet.

3. Denne forordning udgør en specifik foranstaltning, jf. artikel 1, stk. 5, i rammedirektivet.

4. Takstlofterne i denne forordning angives i euro. Såfremt takster, som berøres af artikel 3 og 4, angives i andre valutaer, fastsættes de indledende takstlofter i henhold til disse artikler i de pågældende valutaer under anvendelse af de referencevalutakurser, der var gældende den 30. juni 2007, som offentliggjort af Den Europæiske Centralbank i *Den Europæiske Unions Tidende*. I forbindelse med de efterfølgende takstnedsættelser, jf. artikel 3, stk. 2, og artikel 4, stk. 2, omregnes de ændrede værdier under anvendelse af de referencevalutakurser, der offentliggøres på samme måde én måned forud for datoen for ikrafttrædelsen af de ændrede takster.

Artikel 2

Definitioner

1. Med henblik på denne forordning finder definitionerne i artikel 2 i adgangsdirektivet, artikel 2 i rammedirektivet og artikel 2 i forsyningspligt-direktivet anvendelse.

2. Ud over definitionerne i stk. 1 forstås ved:

- a) »eurotarif« en takst, som ikke overstiger den i artikel 4 fastsatte maksimumtakst, som en hjemmeudbyder kan opkræve for levering af regulerede roamingopkald i overensstemmelse med nævnte artikel
- b) »hjemmeudbyder« et selskab, der leverer jordbaserede offentlige mobiltelefon-tjenester til en roamingkunde enten gennem sit eget net eller som virtuel mobil-netudbyder eller gensælger
- c) »hjemmenet« et jordbaseret offentligt mobiltelefonnet, der er beliggende i en medlemsstat og benyttes af en hjemmeudbyder til levering af jordbaserede offentlige mobiltelefon-tjenester til en roamingkunde
- d) »roaming i Fællesskabet« en roamingkundes benyttelse af en mobiltelefon eller et andet apparat til at foretage eller modtage opkald i Fællesskabet, mens den pågældende befinder sig i en anden medlemsstat end den, hvori kundens hjemmenet er beliggende, ved brug af aftaler mellem udbyderen af hjemmenettet og udbyderen af det besøgte net

e) »reguleret roamingopkald« en roamingkundes mobiltelefonopkald med originering i et besøgt net og terminering i et offentligt telefonnet i Fællesskabet eller en roamingkundes modtagelse af et opkald med originering i et offentligt telefonnet i Fællesskabet og terminering i et besøgt net

f) »roamingkunde« en kunde hos en udbyder af jordbaserede offentlige mobiltelefon-tjenester ved hjælp af et jordbaseret offentligt mobiltelefonnet beliggende i Fællesskabet, hvis kontrakt eller aftale med vedkommendes hjemmeudbyder gør det muligt at benytte en mobiltelefon eller et andet apparat til at foretage eller modtage opkald på et besøgt net ved brug af aftaler mellem udbyderen af hjemmenettet og udbyderen af det besøgte net

g) »besøgt net« et jordbaseret offentligt mobiltelefonnet beliggende i en anden medlemsstat end den, hvori hjemmenettet er beliggende, der giver en roamingkunde mulighed for at foretage eller modtage opkald ved brug af aftaler med udbyderen af hjemmenettet.

Artikel 3

Engrostakster for foretagelse af regulerede roamingopkald

1. Den gennemsnitlige engrostakst, som udbyderen af et besøgt net må opkræve af udbyderen af en roamingkundes hjemmenet for levering af et reguleret roamingopkald med originering i det besøgte net, inklusive udgifter til bl.a. originering, transittjenester og terminering, må ikke overstige 0,30 EUR pr. minut.

2. Denne gennemsnitlige engrostakst finder anvendelse på en hvilken som helst kombination af to netudbydere og beregnes over en periode på 12 måneder eller mindre, hvis der er mindre end 12 måneder til udløbet af denne forordning. Den gennemsnitlige maksimale engrostakst nedsættes til 0,28 EUR og 0,26 EUR henholdsvis den 30. august 2008 og den 30. august 2009.

3. Den i stk. 1 omhandlede gennemsnitlige engrostakst beregnes ved at dividere den samlede engrosroamingindtægt med det samlede antal engrosroamingminutter til foretagelse af engrosroamingopkald i Fællesskabet, der sælges af den pågældende netudbyder i løbet af den pågældende periode. Udbyderen af det besøgte net kan skelne mellem takster i høj- og lavtakstperioder.

Artikel 4

Detailtakster for regulerede roamingopkald

1. Hjemmeudbydere er forpligtet til klart og tydeligt at tilvejebringe og aktivt tilbyde alle deres roamingkunder en eurotarif i overensstemmelse med stk. 2. Eurotariffen må ikke indebære til-lægsudgifter til abonnement eller andre faste eller regelmæssige udgifter, og den kan kombineres med en hvilken som helst anden detailtakst.

Når hjemmeudbydere fremsætter sådanne tilbud, skal de minde de roamingkunder, som forud for den 30. juni 2007 havde valgt en særlig roamingtakst eller -pakke, om vilkårene for denne takst eller pakke.

2. Den detailtakst, eksklusiv moms, for en eurotarif, som en hjemmeudbyder må opkræve af sin roamingkunde for levering af et reguleret roamingopkald, kan variere fra roamingopkald til roamingopkald, men må ikke overstige 0,49 EUR pr. minut for ethvert foretaget opkald eller 0,24 EUR pr. minut for ethvert modtaget opkald. Prisloftet for foretagne opkald nedsættes til 0,46 EUR og 0,43 EUR og for modtagne opkald til 0,22 EUR og 0,19 EUR henholdsvis den 30. august 2008 og den 30. august 2009.

3. Alle roamingkunder skal have tilbud om den i stk. 2 omhandlede tarif.

Alle eksisterende roamingkunder skal have lejlighed til inden den 30. juli 2007 udtrykkeligt at vælge en eurotarif eller en hvilken som helst anden roamingtakst, og har en frist på to måneder til at gøre deres hjemmeudbyder bekendt med deres valg. Den ønskede takst finder anvendelse senest en måned efter hjemmeudbyderens modtagelse af kundens anmodning.

Roamingkunder, som ikke har foretaget et valg inden for nævnte frist på to måneder, tildeles automatisk den i stk. 2 omhandlede eurotarif.

Roamingkunder, som allerede inden den 30. juni 2007 udtrykkeligt havde valgt en særlig roamingtakst eller -pakke, som er forskellig fra den takst, de ville blive opkrævet, hvis de ikke havde foretaget et sådant valg, og som ikke giver udtryk for noget valg i overensstemmelse med dette stykke, bibeholder deres hidtidige valgte takst eller pakke.

4. Alle roamingkunder kan på et hvilket som helst tidspunkt efter afslutningen af proceduren i stk. 3 anmode om at skifte til eller fra eurotariffen. Et sådant skift skal foretages én arbejdsdag efter modtagelsen af anmodningen, skal være gratis og må ikke indebære betingelser eller begrænsninger vedrørende andre elementer i abonnementet. Hjemmeudbyderen kan udsætte skiftet indtil den tidligere roamingtakst har været gældende i en nærmere fastsat minimumsperiode, som ikke må overskride tre måneder.

Artikel 5

Anvendelsen af artikel 3 og 6

1. Artikel 3 finder anvendelse fra den 30. august 2007.

2. Artikel 6, stk. 1 og 2, finder anvendelse fra den 30. september 2007.

Artikel 6

Gennemsigtighed i detailtakster

1. For at henlede roamingkunders opmærksomhed på, at de vil blive underlagt roamingtakster, når de foretager og modtager opkald, giver hver hjemmeudbyder undtagen i de tilfælde, hvor en roamingkunde har meddelt hjemmeudbyderen, at han ikke ønsker det, automatisk, uden unødigt forsinkelse og gratis ved hjælp af en beskedtjeneste, når vedkommende rejser ind i en anden medlemsstat, end den hvori hans hjemmenet er beliggende, roamingkunden basale personaliserede takstoplysninger om de roamingtakster (inklusive moms), der gælder når denne kunde foretager og modtager opkald i den besøgte medlemsstat.

Disse basale personaliserede takstoplysninger omfatter den maksimale takst, som kunden kan underlægges i henhold til vedkommendes takstordning for opkald fra det besøgte land til medlemsstaten, hvori hjemmenettet er beliggende og for modtagne opkald. De omfatter også det gratis nummer, der henvises til i stk. 2, for at få mere detaljerede oplysninger.

En kunde, som har givet meddelelse om, at han ikke ønsker de automatiske beskeder, har til enhver tid ret til og gratis at anmode om, at hjemmeudbyderen yder denne service igen.

Hjemmeudbyderne giver automatisk og gratis gennem et talebaseret opkald blinde og synshæmmede de basale personaliserede takstoplysninger, hvis de anmoder om dette.

2. Ud over bestemmelserne i stk. 1 har kunder ret til at anmode om og gratis modtage mere detaljerede personaliserede takstoplysninger om de roamingtakster, der gælder for telefonopkald, SMS, MMS og andre datakommunikationstjenester gennem et mobilopkald eller via SMS. En sådan anmodning foretages på et gratis nummer, som hjemmeudbyderen opretter til dette formål.

3. Hjemmeudbyderne giver alle brugere fuld oplysning om gældende roamingtakster og navnlig eurotariffen, når der tegnes abonnement. De giver også uden unødigt forsinkelse hver gang, der sker en takstændring, deres roamingkunder ajourførte oplysninger om gældende roamingtakster.

Hjemmeudbyderne foretager det fornødne til at sikre, at alle deres roamingkunder har kendskab til eurotariffen. Hjemmeudbyderne skal navnlig inden den 30. juli 2007 orientere alle roamingkunder om betingelserne for eurotariffen på en klar og saglig måde. De skal derefter med faste mellemrum sende en påmindelse til alle kunder, der har valgt en anden takst.

*Artikel 7***Tilsyn og håndhævelse**

1. De nationale tilsynsmyndigheder overvåger og fører tilsyn med overholdelsen af denne forordning på deres område.
2. De nationale tilsynsmyndigheder offentliggør ajourførte oplysninger om anvendelsen af denne forordning, navnlig artikel 3 og 4, på en sådan måde, at interesserede parter har nem adgang til oplysningerne.
3. Med henblik på gennemførelsen af den i artikel 11 omhandlede revision overvåger de nationale tilsynsmyndigheder udviklingen i engros- og detailtaksterne for levering af tale- og datakommunikationstjenester til roamingkunder, herunder SMS og MMS, og herunder i Fællesskabets mest perifere regioner, som omhandlet i artikel 299, stk. 2, i traktaten. De nationale tilsynsmyndigheder skal også være opmærksomme på den særlige ufri-villige roaming i grænseområder mellem nabomedlemsstater og overvåge, om trafikstyringsmetoder anvendes til skade for kunderne. Resultaterne af denne overvågning indberettes til Kommissionen hver sjette måned og opdeles efter, om der er tale om erhvervs-kunder, og om der er tale om efterfølgende eller forud-gående betaling.
4. De nationale tilsynsmyndigheder har beføjelse til at kræve, at virksomheder, der er underlagt forpligtelserne i denne forordning, afgiver alle oplysninger af relevans for gennemførelsen og håndhævelsen af denne forordning. Virksomhederne afgiver oplysningerne, så snart de anmodes herom, under overholdelse af de frister og i den detaljeringsgrad, som den nationale tilsyns-myndighed kræver.
5. De nationale tilsynsmyndigheder kan på eget initiativ gribe ind for at sikre overholdelsen af denne forordning. Navnlig skal de om nødvendigt anvende de beføjelser, de er tillagt i medfør af artikel 5 i adgangsdirektivet til at sikre tilstrækkelig adgang og samtrafik for at garantere end-to-end forbindelse og interoperabilitet inden for roamingtjenester.
6. Konstaterer en national tilsynsmyndighed, at der er forekommet en overtrædelse af forpligtelserne i denne forordning, har den beføjelse til at kræve, at overtrædelsen øjeblikkeligt ophører.

*Artikel 8***Bilæggelse af tvister**

1. I tilfælde af tvister mellem virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i en medlemsstat, i forbindelse med de forpligtelser, der er fastlagt i denne forordning, finder tvistbilæggelsesprocedurerne i artikel 20 og 21 i rammedirektivet anvendelse.

2. Medlemsstaterne sikrer adgang til de udenretslige tvistbilæggelsesprocedurer, der er fastlagt i artikel 34 i forsyningspligt-direktivet i tilfælde af uløste tvister, der involverer en forbruger eller en slutbruger, og der vedrører spørgsmål, der er omfattet af denne forordning.

*Artikel 9***Sanktioner**

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for over-trædelse af denne forordning og træffer alle nødvendige foran-staltninger til at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes karakter og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne underretter Kom-missionen om disse sanktionsbestemmelser senest 30. marts 2008 og underretter den omgående om enhver ændring heraf.

*Artikel 10***Ændring af direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)**

Følgende stykke tilføjes artikel 1 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet):

»5. Dette direktiv og særdirektiverne berører ikke specifikke foranstaltninger, som måtte blive vedtaget til regulering af de internationale roamingtakster i offentlige mobiltelefonnet i Fællesskabet.«

*Artikel 11***Revision**

1. Kommissionen tager denne forordnings funktion op til revi-sion og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet senest den 30. december 2008. Kommissionen vurderer navnlig, om målene i denne forordning er nået. I rapporten foretager den en gennemgang af udviklingen i engros- og detailtaksterne for levering af taletelefoni- og datakommunikationstjenester, herunder SMS og MMS, til roamingkunder og fremsætter eventuelt hen-stillinger vedrørende behovet for en regulering af disse tjenester. Kommissionen kan med henblik herpå anvende de oplysninger, som den har modtaget i medfør af artikel 7, stk. 3.

2. I rapporten foretager Kommissionen en evaluering af, om der på baggrund af udviklingen i markeds- og konkurrencesitua-tionen og forbrugerbeskyttelsen er behov for at forlænge forord-ningsens gyldighedsperiode efter udløbet af den i artikel 13 fastsatte periode eller for at ændre den under hensyntagen til takstudviklingen for mobiltelefoni- og datakommunikationstje-nester på nationalt plan og forordningens konsekvenser for min-dre, uafhængige eller nystartede udbyderes konkurrencesituation. Hvis Kommissionen anser det for nødvendigt, forelægger den et forslag for Europa-Parlamentet og Rådet.

*Artikel 12***Underretningskrav**

Medlemsstaterne underretter senest den 30. august 2007. Kommissionen om navnet på de nationale tilsynsmyndigheder, som vil være ansvarlig for at udføre opgaverne i henhold til denne forordning.

*Artikel 13***Ikrafttræden og udløb**

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den udløber den 30. juni 2010.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juni 2007.

På Europa-Parlamentets vegne
H.-G. PÖTTERING
Formand

På Rådets vegne
A. MERKEL
Formand
